

கார்த்தினை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெளி

23

கார்த்தினை

1983

புயா 3-50

With best compliments of

PL. SV. SEVUGAN CHETTIAR

NO. 140, ARMOUR STREET,
COLOMBO - 12.

Dealers in :

**TIMBER, CHIP BOARD
PLAYWOOD, WALL PANELLING
PLAYWOOD DOORS ETC.**

T' GRAMS : WISDOM

PHONE : 24629

இரட்சிப்புக்கு நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறது நல்லது !

“ஐயோ ! ஐனம்பெருத்த நகரி தனிமையாக உட்கார்ந்திருக்கிறாரே ! விதவைக்கு ஒப்பானாலே ! ஜாதிகளில் பெரியவரும், சீமைகளில் நாயகியுமாயிருந்தவள் கப்பங்கட்டுகிறவளானாலே !

இராக்காலத்திலே அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள், அவருடைய கண்ணீர் அவள் கன்னங்களில் வடிகிறது; அவருடைய நேசர் எல்லாருக்குள்ளும் அவளைத் தேற்றுவார் ஒருவரும் இல்லை.

தூதா ஐங்கள் உபத்திரவப்படவும், கொடுமையான அடிமை வேலைசெய்யவும் சிறைப்பட்டுப் போனார்கள். அவள் புற ஜாதிகளுக்குள்ளே தங்குகிறார்கள், இளைப்பாறுதல் அடையாள்; அவளைத் துணப்பபடுத்துகிற யாவரும் அவளை இடுக்கமான இடங்களிலே தொடர்ந்து பிடித்தார்கள்.

அவள் வாசல்கள் எல்லாம் பாழாய்க்கிடக்கிறது; அவள் ஆசாரிகள் தவிக்கிறார்கள்; அவள் கண்ணிகைகள் சுஞ்சலப்படுகிறார்கள்; அவருக்குக் கசப்பே உண்டாயிருக்கிறது.

‘என் வாலிபரை நொறுக்கும்படி எனக்கு விரோதமாய் ஒரு கூட்டத்தை வரவழைத்தார்.

என் கண்ணிகைகளும் என் வாலிபரும் சிறைப்பட்டுப் போனார்கள்.

என் ஆசாரியர்களும் என் மூப்பர்களும் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றத் தங்களுக்கு அப்பந் தேடுகையில் நகரத்தில் மூச்சொடுங்கி மாண்டார்கள்.’

சீயோன் குமாரத்தியின் மூப்பர்கள் தரையில் உட்கார்ந்து மெளனமாய் இருக்கிறார்கள்; தங்கள் தலைகளின்மேல் புழுதியைப் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்; இரட்டு உடுத்தியிருக்கிறார்கள்; ஏருசலேயின் கண்ணியர்கள் தலைகவிழ்ந்து தரையை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என் ஐனமாகிய குமாரத்தியின் நொறுங்குதலின் நிமித்தம் கண்ணீர் சொரிகிற தினால் என் கண்கள் பூத்துப்போகிறது; குழந்தைகளும் பாலகரும் நகரத்தின் வீதிகளிலே மூர்ச்சித்துக் கிடக்கிறார்கள்,

அவர்கள் குத்துண்டவர்களைப்போல நகரத்தின் வீதிகளிலே மூர்ச்சித்துக் கிடக்குப்போதும், தங்கள் தாய்களின் மடியிலே தங்கள் பிராண்னை விடும்போதும், தங்கள் தாய்களை நோக்கி : தானியமும் திராட்சைசரசும் எங்கே என்கிறார்கள்.

எருசலேம் குமாரத்தியே, நான் உனக்குச் சாட்சியாக என்னத்தைச் சொல்லுவேன் ? உன்னை எதற்கு ஓப்பிடுவேன் ? சீயோன் குமாரத்தியாகிய கண்ணிகையே, நான் உன்னைத் தேற்றும்படிக்கு உன்னை எதற்கு நிகர் சொல்லுவேன் ? உன் காயம் சமுத்திரத்தைப்போல் பெரிதாயிருக்கிறதே, உன்னைக் குணமாக்குகிறவன் யார் ?

உன் தீர்க்கதறிசிகள் அபத்தமும் வியர்த்தமுமான தரிசனங்களை உணக்காகத் தரிசித்தார்கள்; அவர்கள் உன் சிறையிருப்பை விலக்கும்படி உன் அக்கிரமத்தை எடுத்துக்காட்டாமல், அபத்தமானவைகளையும் கேடானவைகளையும் உணக்காகத் தரிசித்தார்கள்.

உன் பகைஞர் எல்லாரும் உன்பேரில் தங்கள் வாயைத் திறக்கிறார்கள்; ஈசற் போட்டுப் பற்கடிக்கிறார்கள்.

இளைஞரும் முதிர்வயதுள்ளவனும் தெருக்களில் தரையிலே கிடக்கிறார்கள்; என் கண்ணிகைகளும் என் வாலிபரும் பட்டயத்தால் விழுந்தார்கள்.

என் கண் இடைவிடாமல் ஓய்வின்றிச் சொரிகிறது. முகாந்திரம் இல்லாமல் என்னைப் பகைக்கிறவர்கள் என்னை ஒரு பட்சியைப்போல் வேட்டையாடினார்கள்.

காவற்கிடங்கிலே என் பிராணை ஒடுக்கி, என்மீதில் கல்லை வைத்தார்கள்.

இன்னும் எங்களுக்குச் சகாயம் வருமென்று நாங்கள் வீணைய் எதிர்பார்த்திருந்த தினாலே எங்கள் கண்கள் பூத்துப் போயின; இரட்சிக்கமாட்டாத ஜாதிக்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம்.

நாங்கள் எங்கள் வீதிகளில் நடவாதபடிக்கு எங்கள் அடிச்சவடுகளை வேட்டையாடினார்கள்; எங்கள் முடிவு சமீபித்தது.

எங்கள் சுதந்திரம் அந்நியர் வசமாகவும், எங்கள் வீடுகள் புறத்தேசத்தார் வசமாகவும் தாண்டிப்போயின.

சீயோனில் இருந்த ஸ்திரீகளையும். யூதாபட்டணங்களில் இருந்த கண்ணிகைகளையும் அவமானப்படுத்தினார்கள்.

பிரபுக்களுடைய கைகளை அவர்கள் கட்டி, அவர்களை ஏறத்தாக்கினார்கள்: முதியோரின் முகங்கள் மதிக்கப்படவில்லை.

வாலிபரை எந்திரம் அரைக்கக் கொண்டுபோகிறார்கள்.

முதியோர்கள் வாசல்களில் உட்காருகிறதும், வாலிபர் கின்னரங்களை வாசிக்கிறதும் நின்றுபோயிற்று.

பாழாய்க்கிடக்கிற சீயோன் மலையின்மேல் நரிகள் ஒடித்திரிகின்றன.

இரட்சிப்புக்கு நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறது நல்லது’.

எரேமியா

அதிகாரங்கள் 1-5

பழைய ஏற்பாடு

Bible

பேரினவாதிகளின் ஆடி இன ஒடுக்கு முறையின்போது உயிர்களை இழுந்தவர் களிற்கு எமது அஞ்சலிகளைச் செலுத்துகிறோம்; உற்றுரையும், நண்பர்களையும், உடைமைகளையும் பறிகொடுத்து உள், உடற் பாதிப்பிற்காளான அனைவருக்கும் எமது, ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

பேராசிரியர் சுரத்சந்திர

‘குமரன் ஆசான்’ நினைவுச் சர்வதேசப் பரிசினை இம்முறை பேராசிரியர் எதிரியீர் சுரத்சந்திர பெற்றுள்ளார். இதற்காக எமது பாராட்டினையும், மகிழ்ச்சி யினையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். நவீனச் சிங்களக் கலை, இலக்கியத்துறைக்கு அவரது பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் நிறைந்தது. குறிப்பாக நவீன நாடக மரபொன்றினதும், புதிய பாங்கிலான விமர்சன முறையினதும் எழுச்சிக்கும் அவர்காரணராக அமைந்துள்ளார். கலைஞரும், அறிஞருமான அவரது பரந்த மனை நிலையினைப் பின்வரும் கருத்துக்களும் வெளிப்படுத்துவனவாயுள்ளன. ‘..... ஒரு மக்களின் கலாசாரத்தை மதிப்பதன்மூலமே அந்த மக்களை நாம் மதிக்கத்தொடங்குகிறோம். தமிழ் மொழியானது ஒரு சிறந்த பழைமையையும், மிகச் செழிப்பான இலக்கியத்தையும் கொண்டுள்ளது. அதன் தொடக்கங்கள் ஆரியத்துக்கு முந்தியவை. தமிழ்மொழி, மற்றும் அதில் படிந்திருக்கும் கலாசாரம்பற்றிய அறிவானது ஒவ்வொரு சிங்களவரிலும், தமிழர்களின்கும் அவர்களின் செழிப்பான பாரம் பரியத்துக்கும் ஒரு மதிப்பை ஏற்படுத்திவிடும் என்பது எனக்கு நிச்சயம்.

உலகின் பெரிய நடனக்கலைகளில் ஒன்றுன் பரதநாட்டியம் தமிழர்களால் காலங்காலமாகப் பேணி வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. எமது கிராமிய கலாசாரம், கிராமியச் சடங்குகள், எமது கிராமிய இசையும் நடனமும் (வண்ணம், விசெலி, கலைகடி போன்றவை), எமது கிராமிய நாடகம் (கோலம், நாடகம் போன்றவை) ஆகியவற்றிலுள்ள தமிழ்த் தாக்கம் பற்றியும், அதன் உந்துதலால் சமீபகாலங்களில் ஒரு தேசிய நாடகம் உருவாகியதையும் சிங்களவர்களான எம் மில் எத்தனைபேர் உணர்வர்? கண்டிய அரசர்கள் காலத்தில் பரதநாட்டியத்துடன் ஏற்பட்ட தொடர்பின் பயனாகவே எமது கண்டிய நடனமும் தற்போதைய அதன் செம்மையான நிலையை அடைந்துள்ளதாக எத்தனை பேர் அறிவர்?

‘கோட்டைக்’ காலத்திலான ‘சந்தேச’ (தூது), ‘மாத்தறைக்’ காலத்திலான ‘விரக’ (காதல்) பாடல்கள் போன்ற புதிய இலக்கியப் படைப்புக்கள், அக்காலத்தியக் கவிஞர்களின் தமிழிலக்கியத் தொடர்பால் ஆக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது.’

‘.....தமிழ் விரோத உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கும் சிங்களவர்கள் மத்தியில் இத்தகைய உணர்வுகள் எழுவதற்கு ஒரு காரணம் எமது சொந்தப் பலவீன உணர்வும், தவறாக வர்ணிக்கப்பட்ட ‘எமது கலாசாரத் தனித்துவமும்’ என நான் கருதுகிறேன். ஒரு பலமான கலாசாரத்தால் நாம் அடித்துச் செல்லப்படுவோம் என நாம் அஞ்சுகிறோம். யாழிப்பாணப் பொது நூலகத்தை எரிப்பது போன்ற காடைத்தனச் செயல்களில் எமது தேசபக்தி உணர்வு காணப்படுகிறது!

எமது கலாசார அடையாளங்கள்கானும் உணர்வு தமிழ்க் கலாசாரத்துடனும் எமது தொடர்புமூலம், ஏன் வலுப்படமுடியாது? எமது இசை, எமது நடனம், எமது இலக்கியம் கடந்த காலங்களில் நிகழ்ந்ததுபோலவே தமிழ் இலக்கியம், இசை, நடனம் என்பவற்றுல் ஏன் செழிப்படையக்கூடாது?’ ●

ஆகாசம் நீல நிறம்

விக்கிரமாதித்யனின் கவிதைகள்

கவிதையின் விலாசம் இன்றைக்கு மிகவும் மாறித்தான் போய்விட்டது. வசன கவிதை, உரைவீச்சு, புதுக்கவிதை என்று ‘பேபல்’ ஓட்டிக்கொண்டு வருகிற ஏராள மான சடத்துவச் சொற்கூட்டங்கள், இவற் றிலிருந்து கவிதையை இனம் பிரிக்கவேண் டிய பணியைக் காலத்துக்கு என்று விட்டு விடாமல் நாங்களும் செய்யத்தான் வேலை யிருக்கிறது.

இன்றைய தமிழ்க் கவிதையை வசதிக் காக, ஒரு பரந்த அடிப்படையில் பின்வரு மாறு பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

1. யாப்பணிந்து வருபவை; பெரும் பாலும் யாந்திரிகமான செய்யுள்கள். கவிதைகளாக வருபவை மிகவும் குறைவு. இன்றைய சூழலில் ஒரேயொரு விதிவிலக்கு சோ. பத்மநாதன்.

2. ரத்தபுஷ்ப மகரந்தம், ஸ்பர்ஸமின் னல் என்ற மாதிரிச் சொற் சிலம்பங்களுடன் அல்லது ‘நாங்கள் இரவில் விழித்த போது நீங்கள் காலையில் தூங்கினீர்கள்’ என்ற மாதிரிச் செயற்கையான வசனத் துண்டங்களுடன் ‘சீறிட்ட இடம் நிரப்பும்’ மேத்தா வகையறாக் கவிதைகளும், கவிஞர்களும்.

3. அதீதமாக அருபமான, எழுதுகிற வளின் மனத்தளத்துக்குப் போன்றதான் விளங்கும் என்று சொல்லப்படும் கவிதைப் போலிகள்.

4. எனிமையாக, அழகாக வாழ்வின் வேர்களில் இருந்து இயல்பாக வெளிப்பட்டு, கவிதைக்குரிய குறைந்தபட்ச ஒத்திசைவி வும் கூடக் கவிதையாக வருபவை.

இந்தப் பொதுவான பகுப்பில் பெரும் பாலான தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்கள் முதல்

மூன்று பிரிவுகளிலும் சேர்ந்துகொள்வார் கள் என்பது தமிழ்க் கவிதையின் தூரதிர்ஷ்டம்; ‘ஆகாசம் நீலநிறம்’ என்ற இத் தொகுதியைத் தந்திருக்கும் விக்கிரமாதித்யனிடம் நான்காம் பிரிவுக்குரிய அம்சங்கள் உள்ளன என்பது எமது அதிர்ஷ்டம். இவ்கு வாகவும் தெளிவாகவும் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் சொற்களைக் கையாளும் தன்மையை இவரிடம் காண முடிகிறது.

‘குளம் நிறையும் சந்தோஷத்தில் ஊர் ஜனங்கள் நம்பிக்கை கொள்ள நிலம் குளிரப் பெய்யும் மழை...’என்றும்

‘வொத்தையடிப் பாதையிலே வொரு சுவடும் மிச்சமில்லை’என்றும் கவிதை இயல்பாய் மலர்கிறது. பெரும் பாலும் சிறு கவிதைகளையும் கொஞ்சம் குறுங் கவிதைகளையும் கொண்ட இத் தொகுப்பில், வீடு, சிதைவுகள், வாழ்தல், நிலை என்ற நான்கு கவிதைகளும் மிகவும் உயர்ந்தவை.

‘ஊருக்கு வெளியே தாமரைக் குளம் தனியே பூத்துக் கிடக்கும் வெறிச்சோடி.....’என்று வீடு கவிதையில் ஆழமான குறியீடும்,

‘எனக்கில்லை, என் சந்ததிக்கேனும் தப்பித்தல் அல்லாமல் விடுதலை எப்போது பூக்கும்?’ என்று ‘சிதைவுகள்’கவிதையில் உள்ளார்ந்த தாபத் தோடு கேட்பதும் கவிஞரிடம் நம்பிக்கை கொள்ள வைக்கின்றன. எனினும் இந்தத் தொகுப்பில் இத்தகைய அசலான கவிதை அம்சத்தை ஊறுபடுத்தும் அம்சங்களும் உள்ளன. உதாரணமாக ‘எதிர்பார்ப்பு’ என்றெழுரு கவிதை. (தொடர்ச்சி 677-ம் பக்கம்)

இருத்தலியல்வாதம் என்கிற எக்சிஸ்டெண்டியலிசம் தொடர்பாக

சி. சிவகேரம்

0.1. S. V. ராஜதுரை எழுதிய எக்சிஸ் டெஸ் வியலிசம் (2ஆம் பதிப்பு, க்ரியா, சென்னை, மார்ச் 1983, 323 ப., இந்திய ரூ. 25-00) பற்றிய விமர்சனம் ஒன்று எழுதும் ஆலோசனை சொல்லப்பட்டபோது நான்முதலில் சிறிது தயங்கினேன். Existentialism எனும் பிரெஞ்சு மொழிப் பதம் குறிக்கும் இருத்தலியல் வாதம் பற்றி ஏற்கெனவே சிறிது அறிவேன். சில இருத்தலியலாளர் பற்றியும் அறிவேன். இருத்தலியல்வாதம், என்வரையில், ஒரு பிறபோக்குச் சித்தாந்தமாக இல்லாதவிடத்து ஒரு உதவாக்கரை ஆய்வு முறை என்ற எண்ணமே இருக்கிறது. இதை நான் இப்போதே சொல்வதால் என்னை நடுநிலையாளன் என்றே திறந்த மனத்துடன் பிரச்சினையை அணுகுவன் என்றே காட்டிக்கொள்ள முடியாமல் போகலாம். ஆனால் இதுபோன்ற பிரச்சினையில் என் நிலைப்பாடு பற்றிய பாசாங்குகள் வாசகருக்கு எந்த விதத்திலும் உதவமாட்டா. இவ்விஷயத்தில் என்ன என் அரசியல் நிலைப்பாட்டையும் சிந்தனைச் சார்பையும் தாண்டிச் செயற்படுவது மிகவும் சிரமான காரியம். ஆயினும் வாதங்களுள் காணப்படும் முரண்பாடுகள் உண்மைகளுடன் பொருந்தாமை போன்ற விஷயங்களில் அகநிலைச் சார்பின்றித் தர்க்கிக்க முடியும் என்றே என்னுகிறேன். எனவே என் கவனத்தைப் பெரிதும், அத்திசையிலேயே செலுத்துகிறேன்.

0.2. SVR தன்னை மாக்ஸியவாதி என்றே கருதுபவர். ஆயினும் அவருடைய கருத்துக்கள் பலவற்றுடன் நான் முரண்பாடுடை

யவன். அவர் இந்த நூலை எழுதிய நோக்கம் மாக்ஸிய எதிர்ப்போ மாக்ஸியத் துக்கு மேலாக இருத்தலியலை நிலைநாட்டுவதோ இல்லை. அவ்வாறிருந்தும், இருத்தலியல்மீது SVRஇன் மிகையான அனுதாபம், அவர் சில முக்கியமான தகவல்களைப் புறக்கணிக்க வும் வேறு சில இடங்களில் வாசகரால் தவரூக் விளங்கிக்கொள்ளப்படவும், இன்னுஞ் சில இடங்களில் அவரே தவறான கருத்துக்களை முன்வைக்கவும் இடமளித்து என்று. இவை யாவற்றையுமே விவரமாக விளக்கி விவாதிப்பதாயின் என் விமர்சனம் என் திறமைக்கும், வாசகரின்பொறுமைக்கும் பரிசோதனையாகுமளவு மிக நீண்டு விடும். எனவே, என் தகுதிக்கும் திறமைக்கும் உட்பட்டு, சில விஷயங்கள் பற்றிப் புறிப்புக்களுடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

0.3. மிகக் குறைவான அச்சப்பிழைகளுடன் நேர்த்தியாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இந்துவில், தான் சொல்லவந்ததைத் தெளிவாகச் சொல்ல மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துள்ளார் SVR ஆயினும் அவர் எழுதியள்ள முறையில் உள்ள ஒரு குறைபாடு சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியது; பல (அப்படியானால் பெரும்பாலான என்று பொருள் இல்லை) இடங்களில் வார்த்தை அமைப்பு அயல்மொழித் தன்மையினதாக உள்ளது. இத்தகையதொரு நூலில் இவ்வாறானதொரு குறைபாடு தவிர்க்க இயலாத்தாகவே இருக்கலாம். நேர்மையாகச் சொன்னால் என் வசனங்களிலேயே சிலசமயம் ஆங்கிலவாடையை முகர எனக்கு முடிகிறது. எனக்கு

SVR பரவாயில்லை என்பதால் குறைபாடு இல்லாமற் போய்விடுமா?

0.4. இந்த விமர்சனம் பல சந்தர்ப்பங்களில் புத்தக விமர்சனமாக இல்லாமல் SVR இன் சிந்தனைகளுடன் என் முரண்பாடுகளது வெளிப்பாடாக அமையத் தோன்றினால் என்னைப் பொறுத்தருள்க. சில சமயங்களில் சில விஷயங்கள் பற்றி என் நிலைப்பாட்டை விளக்கும் நிர்ப்பந்தத்துக்கு உட்பட்டுள்ளன. அத் தேவையை உணர்ந்து கொள் வீர்கள் என நம்புகிறேன்.

1.1 ‘தத்துவம் பற்றிய பிரச்சனையும் பிரச்சனை பற்றிய தத்துவமும்’ என்ற தலைப்பில் இருத்தவியற் சிந்தனையின் வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் நூல் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த அத்தியாயத்திலேயே இருத்தவியலாளர்களது சார்பில் எழுப்பப்படும் வாதங்கள் சில முன்வைக்கப்படுகின்றன. SVR சில சந்தர்ப்பங்களில் அவ் வாதங்களில் தனக்கும் உடன்பாடு உண்டா இல்லையா என்பதைத் தெளிவுபடுத்தத் தவறிவிட்டார். வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் அவரது அனுதாபமான நிலைப்பாடு அவரை ‘‘கீர்க்கெகார்ட், மார்க்ஸ் இருவருக்கிடையில் எல்லா இருத்தவியலாளர்களையும் நிறுத்திவிட முடியும். இதன் பொருள் இருவரும் ஒரே துவக்க முனையிற் புறப்பட்டு வெவ்வேறு திசைகளிற் சென்றனர் என்பது தான்’’ (ப.14) என்பது போன்ற கருத்துக்கு அவரைத் தள்ளிவிடுகிறது.

தத்துவ சிந்தனைகளை இவ்வாறு ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் அடுக்கலாமா என்ற உடனடியான கேள்வியை விலக்கிவிட்டு, எந்த அர்த்தத்தில் பார்த்தாலும் எனக்கு ஸ்ஹூடெக்கர (Heidegger) என்கிற ஹிட்லரின் அடிவருடியை, ஹிட்லரின் முடிவுக்குப்பின் மேற்கு ஜேர்மன் ஜனதிபதியாக அடினார் வந்ததையொட்டிப் புனர்வாழ்வு பெற்ற பல நாஜி பிரமுகர்களுள் ஒருவரை, அவரது சிந்தனையை மாக்ஸலக்கும் கீர்க்கெகார்ட்டுக்கும் (Kierkegaard) நடுவில் எங்கே நிறுத்தலாம் என்றே புரியவில்லை.

மேலும் தொடர்ந்து, “‘முற்போக்கு முகாமைச் சேர்ந்தவர்களால்’ இருத்தவிய வாளர் அனைவரும் மக்களைப் புதைகுறிக்கு அனுப்புவதற்காக ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட பிற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள்தான் என்று சொல்லப் பட்டு வருகிறது!!’’ என்று குறைப்படுவதுடன் அக்குற்றச்சாட்டை மறுக்கவும் முனை கிரூர் SVR. இருத்தவியல் பிராய்டியச் சார் பற்றது என்ற �SVRஇன் பதில் ‘முற்போக்கு’ முகாமுக்குத் தரப்படும் இடத்தில் SVRஇன் பிரச்சனை எனக்கு விளங்குகிறது. ‘முற்போக்கு என்ற பேரில் மாக்ஸியம் கொச்சைப்படுத்தப்படுவதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் மாக்ஸியத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும் ஒருவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றான் உறுப்பினராக இருந்தே தீரவேண்டியதில்லை. கொச்சைப்படுத்தலுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழு வர்களும் அறிந்தோ அறியாமலோ அக்காரியத்தில் மடுபடமுடியும். எல்லா மாக்ஸிய விரோதிகளுமே ஏகாதிபத்தியம் திட்டமிட்டு உருவாக்கியவர்கள்ல முற்போக்கு’ முகாம் கூறுமளவிற்கு இருத்தவியல் பிராய்டிய (Freud) உளவியலுடன் நேரடியான உறவு கொண்டதாக இல்லாமலே கூடப் போகட்டும். இந்த இருத்தவியல் யாருக்கான தத்துவம் என்ற கேள்விக்கும் அதை யார் எதற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற கேள்விக்கும் ‘முற்போக்கு’ அணியினர் தரும் பதில் (தவறான காரணங்கட்காகவே இருப்பினும்) சரியான ஒன்றுகவே இருக்கிறது. இருத்தவியலாளர்களது சிந்தனைகளை மாக்ஸிய வாதிகள் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதோ, இருத்தவியலாளர்களிடையே ஏகாதிபத்திய விரோதிகள் இருந்தார்களோ என்பதோ வேறுவிஷயங்கள்.

மாக்ஸியம் தன் தோற்றும், வளர்ச்சி, மாக்ஸியம் – வெனினிஸமாகியமை, மானு சேதுங் சிந்தனையாகச் சீனுவில் பரிணமித் தமை ஆகிய ஒவ்வொரு கட்டடங்களிலும் புதிய தகவல்களையும், தன் வரையறைகட்டுப் புறம்பான சிந்தனைகளையும் கணிப்பிலெடுத்தே வந்துள்ளது. மாக்ஸியவாதிகளுலா

தோரின் சிந்தனைகளை எல்லாமே அது முரட் குத்தனமாக நிராகரித்ததில்லை. ஆயினும் ஒவ்வொரு சிந்தனை முறைப்பற்றியும் அதன் பயன்பாடுபற்றியும் ஆராயும்போது அதில் நமக்குள்ள ஈடுபாடு இறுதி ஆராய்வில் நடை முறை சார்ந்தே அமைகிறது. (என் தோட்டத்து மண்ணில் கூடப் பொன் உள்ளது. ஆனால் நான் அதைப் பிரித்தெடுக்க முனைவதில்லை. எனக்குப் பொன்மேல் ஆசை இருந்தாலும் கூட அதைப் பிரித்தெடுக்கும் சிரமத் துக்கு அந்தப் பொன் பெருது. என் நேரம், முயற்சி, வசதிகள் எல்லாவற்றையும் வேறு பயனுள்ள வகையிலேயே கழிக்க முனை வேன்).

1.2. “சாவு, நிலையாமை” என்கிற பிரச்சனை களை வைத்துக்கொண்டு ஒப்பாரி வைக்கிறவர்கள்தான் இருத்தலியலாளர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டினைத் தொடுகிற வர்கட்டு இருத்தலியலாளர் தரும் விடை இதுதான்: இத்தகைய குற்றச்சாட்டுக்களைத் தொடுப்ப வர்கள் ஏதேனும் ஒரு கட்டத்திலாவது மரணத்தைப்பற்றிய சிந்தனையோ, இயற்கை விதிக்குமிந்த வரையறையினின்று ஏதேனும் ஒரு வகையில் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்ற வேட்கையோ தங்கள் உள்ளத்தில் எடுந்ததே இல்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இச்சிந்தனை இல்லாதவன் தன்வாழ்வின் பொருள் பற்றியோ, இப்பேரண்டத்தில் தன் ஒருமை பற்றியோ ஒரு போதும் கவலைப்படமாட்டான். இவன் கல்லாக இருப்பான் அல்லது கடவுளாக இருப்பான்: இரண்டுமே கைகூடாதவையாத லால் ஏதேனும் ஒருவரட்டுத் தத்துவத்தில், அறநெறிக் கோட்பாட்டில், கட்டுப்பாடற்ற புலனின்ப வாழ்க்கையில், தலைவிதி பற்றிய கருத்தில் தன்னை மறந்திருப்பான்; அல்லது தன் வாழ்க்கையை வாழும் பொறுப்பை நிறுவனங்கள், இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றிடம் ஒப்படைத்தலைக் கீருப்பான். இவன் வாழ்வதே இல்லையாதலால், சாவைப்பற்றிச் சிந்திக்கமாட்டான்.” (ப. 12-13) என்ற கூறும் SVR இந்த நிலைப்பாட்டுக்கு மாறுக ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை.

என்வரையில், சாவு தவிர்க்க முடியாததென்று அறிய அதிகம் நாளாகவில்லை. அதைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில் அதிகம் பயன் இல்லை என்பதை உணர்வதும் அதிகம் சிரமமான ஒன்றுக இருக்கவில்லை. நான் மிகுந்த ஹிந்து நம்பிக்கையடையவாகை இருந்த போதே மறுபிறவி என்பது அபத்தமான விஷயமாகவே மனதுக்குத் தோன்றியது. மனிதச் சுற்றுடலில் மரணம் நிகழும்போது, மற்ற எந்த விஷயமும் போல, மனிதனது கவனத்தை அது கவருவது இயல்பானது. அது தவிர்க்க முடியாதது என்பதை உணர்ந்த பிறகு அதைப்பற்றி மேலும் சிந்திக்க என்ன இருக்கிறது? மரணத்தின் தவிர்க்க முடியாமையை ஏற்றுக்கொள்வதென்றால் மரணத்தை எந்தேரத்திலும் எதிர்கொள்ள ஆயத்தமாக இருப்பது என்றுகவேண்டியது இல்லை, மரணத்தை வரவேற்பது என்றாகவும் வேண்டியதில்லை. ஒரு நல்ல நண்பனின் மறைவு அல்லது மதிப்பிற்குரிய ஒருவரின் பிரிவு மனதை வாட்டி வாட்டுகிறது. ஆனால் இது நிலையாமையையும் மரணத்தையும் ஒரு கணம் நினைவுட்டுவதற்கு அப்பால் எதையுமே செய்வதில்லை. மரணம் பற்றிச் ‘சிந்தித்து’ அதைக் கடந்து செல்லுவப் பேட்கை என் தோன்றவேண்டும்? (எல்லாக்குழந்தைகளுமே நிலாவுக்கு அழுத்தான் வேண்டுமா? மரணம் மிக இயற்கையானது என்ற எளிய உண்மையை உணர்ந்தவர்க்கு இருத்தலியலாளர்கள் குறிப்பிடும் கவலைகள் அர்த்தமற்றவை.

சக மனிதன்மீதும் மனித இனத்தின் மீதும் என் அக்கறைக்குக் காரணம் நானும் அந்த இனத்தவன் என்பதே. மற்றப்படி, மனிதன் என்ற ஜீவராசியை நாம் முக்கியப்படுத்த அதைவிடப் பெரிய காரணம் எது வுமே இல்லை. மனிதனுக்குள் முக்கியத்துவம் மனிதனே மனிதனுக்கு வழங்கிக்கொண்டதுதான். அதில் ஒரு தவறும் இல்லை. ஆனாலும் அதுவே மிகைப் படுத்தப்படும்போது ஹிந்துவின் ஆத்மாவின் பிறவிச் சூழல்ரக, பெளத்தனுடைய கர்மாவின் தொடர்ச்சி

யாக, கிறிஸ்தவனுடைய புத்துயிர்ப்பாக மரணத்தை இறுதியான முடிவாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத தன்மையாக வெளிப் படுகிறது. பழக்கப்பட்டுப்போன இவ்வாறு ஒன்றைகளினின்று விடுபடுவது எனில்லை, எனினும் அசாத்தியமானதும் அல்ல. இந்தியச் சிந்தனையால் இந்த ஆக்மாவை மற்ற உயிர்கட்கும் விஸ்தரிக்க முடிந்தது. மனிதனுல் கடவுளைத் தன் பிரதிமையாகவே சிருஷ்டிக்க முடிந்தது. தன் குணங்களை அந்தக் கடவுளுக்கும் கற்பிக்க முடிந்தது. இந்தியச் சிந்தனை கடவுளுக்கு மானிட உணர்வுகளையும் தேவைகளையும் கற்பித்ததோடு கடவுளை வெவ்வேறு வடிவங்களுடும் காணுவதைச் சாத்தியமாக்கிறது. இதே இந்தியச் சிந்தனையால் மரணத்தை வெகு இயல்பான ஒன்றுக் கூறுகிறீர்கள் முடிந்த சிந்தனையாளர்களையும் கடவுள்மறுப்பாளர்களையும் உருவாக்க முடிந்தது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்க விஷயம். இவர்கள் எல்லாம் வாழாதவர்களா? மோட்சம்—நரகம், மறுபிறவி, கர்மவிளை என்றெல்லாம் என்னிப் பயந்து செயற்பட்டவர்கள்எல்லாரும் ‘வாழ்ந்தவர்’ களா? இருத்தலியல் இந்த விஷயத்தில் வெறுமே ஒரு பின்நோக்கிய பயணமே.

13. “இருத்தலியலாளர்கள் அனைவருமே அப்பட்டமான பிறபோக்காளர்களல்லர்” (ப. 14) என்று கூறும் SVR மிகுந்த பிரயாசையுடன் சில இருத்தலியலாளர்களுது நற்பண்புகளை விளக்க முற்படுகிறார். இந்தக் கும்பவில் சார்த்தர் (Sartre) போக மீந்தவர்களில் முற்போக்கான சிந்தனையின் ஜாடை என்னவோ பெளர்ணமிக் குரிய கிரகணம் மாதிரித்தான் நம் கேள்வி ‘நாஜிக ஞான் நல்லவர்கள் இல்லையா?’ என்பது போல்லை. நாஜிக்கொள்கை நல்லதா என்பது போல் இருத்தலியல் முற்போக்கானதா என்பதே நம் பிரச்சனை. முற்போக்கா பிறபோக்கா என்பதைச் சமகால வரலாற்றுப்பின்னணியில் வைத்தே அனுக வேண்டியுள்ளது.

14. இருத்தலியல் வாதத்துக்கு நீண்டகால வரலாற்றுப் பின்னணியின்டு என்று விளக்கிய பிரகு, முதலாம் உலக யுத்தத்தை அடுத்து ஐரோப்பியச் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் எவ்வாறு இருத்தலியல் ஊட்டம் பெற்றது என SVR விளக்குகிறார். அன்றைய மனித அவலத்தினின்று மீள வழி தேடிய இருத்தலியல் சிந்தனையாளர்கள் மாக்ளிய எதிர்ப்பில் இடறி விழுந்து கருத்து முதல்வாதத்தில் வழிதவறிப் போனர்கள். இவர்களிடையே சில சிறந்த கலைஞர்களது சிந்தனைகள் இடையிடை மின்னல் கீற்றுக்கள் போல பளிச்சிடுகின்றன. மனிதனுக்கு வழிகாட்டும் ஓளியாக அமைந்தது என்னவோ மாக்ளியம்தான். இருத்தலியல் விரக்தியின் சித்தாந்தமாக மாக்ளியவாதிக்குத் தோன்றியது முற்றிலும் இயல்பானதே.

15. “விஞ்ஞானங் கொண்டுவந்த அஞ்ஞானம்” (ப. 17); “இருத்தலியலானது விஞ்ஞானத்தால் மனித ஆரூமைக்கு நேர்க்கிற அவலத்தையும் ஒரு முற்றுன பிரச்சனையாக்கிக் கொள்கிறது” (ப. 10); “விஞ்ஞானமானது பிரச்சினைகளை ‘மூடிவிடுகிறது’, ஆராய்ச்சிக் கோப்புக்களில் பிரச்சினைகளைப் பூட்டி வைத்து அவற்றை மறந்துவிடுவதே தீர்வு என்கிறது.” (ப. 9); “மனிதனை விஞ்ஞானம் ஆராயத் தொடங்கும்போது அவனையும் அது இதர பொருட்களைப் போற்கருதுகிறது”. இவைபோன்று, விஞ்ஞானம் பற்றிய ‘தீர்ப்புக்கள்’ எல்லாம் SVRக்கும் உடன்பாடானவையா? இவ் விஷயத்தில் இருத்தலியலாளர்களுக்கும் தனக்கும் உள்ள ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளைத் தெளிவுபடுத்த அவர் தவறிவிட்டார்.

மாக்ளியம் விஞ்ஞானத்தைத் தன உறுதியான அத்திவாரமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதையும், விஞ்ஞானத்தாற் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனைகளையே ‘உண்மையான பிரச்சனைகளாக’ என்னிய இருத்தலியலாளர் விஞ்ஞானத்தை வெறுத்தொகுக்கினர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ‘விஞ்ஞானத்துக்கும் அப்பால்’பார்க்க முனை

யும் இவர்கள், விஞ்ஞானத்துக்கும் அப்பால் போகுமுன் விஞ்ஞானத்திற்கு உட்பட்ட விஷயங்களை எவ்வளவு தூரம் அறிந்திருந்தனர் என்பது சவையான விஷயம். (இவர்கள் மாதிரியேதான் மாக்ஸியத்துக்கு உள்ளே என்ன உள்ளது என்று தெரியாமல் சிலர் மாக்ஸியத்துக்கு அப்பால் தேடிப்பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். பாவம்).

2.1. தொடர்ந்துவரும் அத்தியாயங்களில் (கிரேக்கச்சிந்தனை, யூதச்சிந்தனை, மறுமலர்ச்சி, பிளையஸ் பாஸ்க்காஸ், எதிர்ப்புக்கருல்கள், ஹெகல்) இருத்தவியலுக்குத் தொடர்பான சிந்தனை வளர்ச்சியை வரலாற்றுரீதியாக அணுகுகிறார். நான் சிந்தனை வரலாற்று விஷயங்களில் ஆழமான அறிவு டையவன் அல்ல என்பதை முதலில் ஒப்புக் கொண்ட பிறகே, மேற்கொண்டு என்கருத்துக்களை முன்வைப்பது நியாயமானது. SVR நூலின் இப் பகுதியை மிகவும் தெளிவாகவே எழுதியுள்ளார்.

கிரேக்கச்சிந்தனை காலம் எனும் பரிமாணம்பற்றிக் காட்டாத கவனத்தை யூதச் சிந்தனை காட்டுகிறது என்பதை வலியுறுத்தி, அதனுலேயே 'கடந்து செல்லல்' என்ற மனித அகத்தனமை சார்ந்த பண்பு வளர்ந்தது என்று கூட்டிக்காட்டும் SVR, காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்திய மாக்ஸ் பிறப்பால் யூதர் என்பது அதிசயமான உடனிகழ்வு என்று வியக்கி றார். இது போன்ற விஷயங்கள் நூலை எவ்வளை கூட்டுத்துவமும் தரவில்லை.

2.2. யூதனின் கர்த்தர் பற்றிய சில விஷயங்களை SVR தவறவிட்டுவிட்டார் எனத் தோன்றுகிறது. மனித இனத்தின் மீது சிங்கொண்டு வெள்ளம், கொள்கை நோய் போன்றவற்றை அவன்மேல் ஏவிவிடும் கர்த்தர் அவர். கடவுள் பற்றிய இவ்வாரூன் கோட்பாடு எவ்வாறு சாத்தியமா

யிற்று? மாறி மாறி ஏற்பட்ட அடிமை நிலை, அந்திய ஆட்சியாளன் கீழ் அனுபவித்து நெருங்கிய தொடர்புடையது யூதச் சிந்தனை. நல்லவிதமாக நடந்து கர்த்தரின் தண்டனையினின்று தப்பிக்கொள்ள என்னிய யூதன் எதிர்பார்த்த விடுதலையும், இராச்சியமும் இவ்வளகு தொடர்பானவை. இயேசு காட்டிய விடுதலை மார்க்கம் சரணைக்கு மூலம் அடுத்த உலகத்தின் இராச்சியம். யூதனால் அதை ஏற்கழுடியவில்லை. யூத இனத்தின் மேன்மை (கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனம் அல்லவா!) இம் மண்ணில் நிலைநாட்டப்படும் என்ற கர்த்தரின் 'வாக்குறுதியை' நிறைவேசய்ய முடியாத இயேசுவால் யூதர்களுக்குப் பயன் இல்லை. SVR இவ்விஷயத்தில் கருத்து வேறுபடலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அவர் எழுதாமலே விட்டுவிட்டார்.

பண்டை வரலாறும், புராதனப் பெருமைகளும் காலநகர்வில் காவியத் தன்மை பெற்றுக் கடவுட்தன்மை காண்பதையும் - கொஞ்சமாவது நாம் அறிவோம். (நமக்கண்முன்னாலேயே பகவான்கள் உருவாகிற யுகத்தில் அல்லவா வாழ்கிறோம்). பழங்குடைகட்டுக் கடவுட் தன்மை வழங்கப்படுவதற்குச் சமுதாய ரத்யான விளக்கங்களும் வியாக்கியானங்களும் பல உள்ளன. இவற்றுள் சில மனிதவரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ள நமக்கு மிகவும் உதவியானவை. ஆரியரது சுடி வாழும் வாழ்க்கையின் அன்றூட நிகழ்வுகளே சம்பிரதாயங்களாகவும் சடங்குகளாகவும் உருமாற்றம் பெற்றன என்பதை, வேத நூல்களை ஆராய்ந்தவர்கள் கூட்டிக்காட்டினர். இதே சடங்குகளுக்குக் காலப்போக்கில் சிக்கலான தத்துவ விளக்கங்களும் வழங்கப்பட்டன. இவற்றுக்குத் தெய்வீகத்தனமை வழங்க அதிக காலம் அவசியமாகவில்லை.

பழைய சமுதாயங்களின் நம்பிக்கை கள், வழக்கங்கள் என்பன யாவுமே வரலாற்றின் வழிப்பட்டே உருவாகின. இறைநம்பிக்கையும் இது போன்றுதான். SVR யூ

இறை நம்பிக்கையையும் அவர்களது சமு தாயச் சுற்றுடலில் வைத்துக் காண்பித்தி ருக்கலாம்.

2.3. “ஏசநாதர் அற்புதங்கள் புரிகிறார்— உண்மை,” என்ற வசனத்தில் எதை SVR உண்மை என்று கருத்கிறார் என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை, “பேராசை மிகுந்த சமுதாயத்தில் அப்பத்தைப் பங்கிட உத்தரவுது அற்புதமே”, “சாவு பற்றிய அச்சம் நிறைந்து நின்ற நாட்களில் அந்த அச்சத்தை வென்றது அற்புதமே” (ப. 36) என்று அடுக்கிக்கொண்டு போகும் SVR இயேசுவின் அற்புதங்கட்கெல்லாம் தத்துவ விளக்கங்கள் தாது, இயேசுவின் மறுவுல கப் பேரரசுக்குத் தான் சாட்டிய சரியான அர்த்தம் இயேசுவிற்குப் பிற்பட்டவர்களால் திரிக்கப்பட்டுவிட்டது. என்று வாதிக்கிறார்.

“சாவைப்பற்றிய அச்சத்தை வென்ற வனுக்கு அனைத்தும் எளிதானவை. ஒரு போதும் சாதிக்கமுடியாதது என்று ஏதும் இல்லை. இந்த நிலையை அடைந்துவிட்டவ னுக்கு அற்புதங்கள் என்று ஏதுமில்லை. ஏனெனில் எல்லாச்செய்க்களுமே மிகச்சாதாரணமானவையாக, மிக இயல்பானவையாகத் தோன்றுகின்றன. அவற்றை அற்புதச் செயல்களென்போரெல்லாம் தீர்மானமான முடிவுகளை எடுக்காதவரே. முடிவுகளை எடுப் போரே அந்தங்களைப் புரிய முடியும்.” (ப. 36)

மேற் கூறியதுதான் அற்புதங்கள் பற்றி SVR இன் நிலைப்பாடா? இந்த இடத்தில் மாக்ளியத்தின் நிழலைக்கூட என்னால் தரிசிக்கமுடியவில்லை. இயேசுவைத் தேவைக்குமாரன் என்று ஏற்கத்தயங்கும் SVR கிறிஸ்தவர்களது மனது புண்பாமல் மேற்படி அற்புதங்களைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். இயற்கை விதிகட்டு அப்பாற்பட்டதாகத் தென்படும் நிகழ்வுகளையே மனதர்கள் அற்புதங்களென்று கருதி வருகிறார்கள். செத்த தவணைப் பிழைக்க வைப்பதும், செத்து உயிர்ப்பதும், 5 ரொட்டிகளை 5000 ஜனக்

கூட்டத்துக்குப் பகிர்ந்தளித்ததும் வெறும் குறியீடுகளாகக் காணப்படுவது ஒரு விஷயம். அவையே அற்புதங்களாகி அவற்றைப் பின் தொடர்ந்து மேலும் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்த தாழும் நிகழ்வதாயும் மயங்கும் மனிதர் மத் தியில் SVR மேலும் தெளிவாகத் தன் நிலைப்பாட்டை விளக்கியிருக்கலாம்.

இயற்கை விதிகளது எளிமை அற்புத மானது (முன் கூறிய ‘அற்புதங்களது’ அர்த்தத்தில் அல்ல). அந்த எளிய விதிகளின் வரையறைகளை மீறுமல் நம் கணமுன் நித் தமும் நிகழும் எத்தனையோ சாதாரணச் சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றுமே நம்மைப் பிரமிக்கச்செய்யவல்லன. இவற்றை விடப் பெரிய அற்புதங்களை, அந்த இயற்கை விதிகளை மீறி, அந்த விதிகளுக்கும் அவை ஆலோசிய இயற்கை உலகுக்கும் காரணமான இறை சாதிக்கிறது என்பதோ, தானிருப்பதை உணர்த்தத் தன் விதிகளையே மீறிச் செயற்படுமாறு இறை நிர்ப்பந்திக்கப் படுவதோ உண்மையாயின் அந்த இறை மனிதனைத் தன்னைவிட உயர்ந்த ஒன்றாகக் கருதும் இறையாகவே இருக்கவேண்டும். அற்புதங்களது துணை இல்லாமல் தன்னை உணர்த்த முடியாத இறை மிகவும் பல வீணமான இறை. இந்த அற்புதமானுடைய ஜீவராசி தன்னை நம்புகிறான் இல்லையா என்று கவலைப்படும் அளவுக்குத் தன்னைக் கீழிறக்கிக் கொண்டுள்ள இறை தான் நிகழ்த்திய முதலாவது ‘அற்புதத்துடேயே’ இறந்து போயிருக்கலாம். அற்புதங்களைக் காட்டி இறையை உணர்த்து வோர் இறைக்கொள்கையையே இழுவு செய்வோர் என்ற கருத்தில் SVR என்னுடன் உடன்படுவாரன்றே நம்புகிறேன்.

2.4. மறுமலர்ச்சி (renaissance) பற்றி எழுதும் போது, “மத்தியகாலக் கிறிஸ்தவம் கருத்திற் கொண்டிருந்த ஒழுங்கான முறையான பேரண்ட அமைப்பிலிருந்து மனிதனை வெளியே கொண்டுவந்தது மறுமலர்ச்சி. ஆனால் அது எல்லையற்ற பேரண்ட வெளியில் கடுங்குளிரில் மனிதன் கவனிப்

பாரற்றவனாக நடுங்கிக்கொண்டிருக்குமாறு செய்துவிட்டது! மனிதன், தனது அதிகாரத்தையும் ஆற்றலையும் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் யாவும், அவனை அளவிட முடியாத அதல பாதாள குனியத்தில் தூக்கி எறிகின்றன.

இந்தப் பேரண்டக் காட்சிக்கு வித்திட்டவர் ரெனே தெகார்தே (Rene Descartes). இதைக் கடந்துசெல்ல முயன்றவர் ப்ளையஸ் பாஸ்கால் (Blaise Pascal).'' (ப. 49-50) என்கிறார் SVR.

நிலமான்ய சமுதாயத்தினின்று முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்குச் செல்லும் மாற்றத்தை ஒரு பழையமைவாதி வேறு எவ்வாறு நோக்கமுடியும்? பிரெஞ்சுப் புரட்சியை அடுத்து வந்த பயங்கரத்தின் ஆட்சியை (reign of terror) பற்றிக் குறைப் பட்டவர்கள் அதற்கு முந்திய ஆட்சியின் பயங்கரங்களை மறந்தவர்களே. சீனப் புரட்சியில் இறந்தவர்கட்டகு புள்ளிவிவரக் கணக்குப் போட்டுக் காட்டியவர்கள் சியாங்கையேஷக் ஆட்சியின் நிலைமைகளைக் கணக்கில் எடுக்கத் தவறியவர்களே. மறுமலர்ச்சிக்கு முந்திய சமுதாய அமைப்பு முடிந்து போனதன் காரணம் அது ஒரு அழகான பூந்தோட்டமாக இருந்து அதில் பகுத்தறிவு என்ற பூதம் புகுந்தது அல்ல. மறுமலர்ச்சி என்பதே ஒரு சமுதாயச் சூழ்வின் நெருக்கடியின் முடிவில் அந்த நெருக்கடியின் தீர்வாக விளைந்த ஒன்றே. அந்த ‘ஒழுங்கான, முறையான’ பேரண்ட அமைப்பு மனிதத் தேவைகட்டகு முகங்கொடுக்க முடியாமற்போன சரித்திரச் சூழ்நிலைகளைக் கணிப்பில் எடுக்காமல் நேற்றுக்கு ஏங்குவது அர்த்தமற்றது.

நிலமான்ய சமுதாயத்தின் தெளிவான திட்டவட்டமான உறவுகளை அழித்த முதலாளித்துவம் அதனிடத்தில் நிச்சயமற்ற உறவொன்றை நிறுவியது. எந்த வொரு சமுதாய மாற்றமும் நேரும்போது இத்தகைய அடிப்படை மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

படவே செய்கின்றன. நிலமான்ய சமுதாயம் ஏற்பட்ட பின்பு அடிமைச் சமுதாய முறையின் மேன்மையையும் சிலர் எண்ணி ஏங்காமலா இருந்திருப்பார்கள். சிந்தனைத் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அவற்றுக் குரிய சமுதாய வரலாற்றுப் பின்னணியில் பார்க்க இயலாதவர்கள் போயொழிந்த பொற்காலங்கட்காக ஏங்கவே செய்வார்கள். முன்னெரு தடவை குறிப்பிட்டது போல இவ்விஷயத்திலும் SVR தன் நிலைப் பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தியிருந்தால் நன்றாகிறார் SVR.

25. முதலாளித்துவத்தின் தோற்றுத்துக்கான காரணிகள் அதற்கு முந்தியசமுதாயத்திலேயே உருவாகிவிட்டன. நலீன விஞ்ஞான மரபு முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியுடன் நெருங்கிய உறவுடையது தான். அதையிட்டு நலீன விஞ்ஞானச் சிந்தனையாளர்கள் வருந்த எதுவுமே இல்லை. விஞ்ஞானத்துடனும் நலீன த்துடனும் மோதியவர்களைப் பற்றி ‘எதிர்ப்புக்குரல்’ என்ற அத்தியாயத்தில் எழுதும் SVR சமுதாய மாற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணி விஞ்ஞானமல்ல சமுதாய அமைப்புத் தொடர்பான உற்பத்தி உறவுகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளே என்பதை ஏனோலே வலியுறுத்தவில்லை. பகுத்தறிவு தன்தலையை உயர்த்த உதவியாக இருந்ததே சமுதாயச் சூழ்நிலை என்பதை அவர்விளக்கியிருக்கலாம்.

“‘மறுமலர்ச்சிக் காலம் கடவுளைப் பிரங்கிவைத்துப் பிளந்தபோது மனிதவா, க்கைக்கான மரபுவழிப்பட்ட சமயக் கருத்துக்களும் சிதறியோடிவிட்டன என்று நாம் பார்த்தோம்.

மீண்டும் மனித ஒருமை பற்றிய பிரச்சனை எழுந்துவிட்டது.

மறுமலர்ச்சி யுகம் கொண்டுவந்த பூர்ஷவாசமுதாய அமைப்பும், நாத்திக்கருத்துக்களும், பகுத்தறிவும், விஞ்ஞானமும்

(தொடர்ச்சி 669-ம் பக்கம்)

உயிர்த்தெழுந்த நாட்கள்

வ. ஜி. ச. ஜெயபாலன்

அமைதிபோல் தோற்றம் காட்டின எல்லாம்
துயின்று கொண்டிருக்கும் எரிமலைபோல.
மீண்டும் காற்றில் மண் வாங்கி
மாரி மழைநீர் உண்டு
பறவைகள் சேர்த்த செடிகொடி வித்துகள்
பூவேலைப்பாட்டுடன் நெய்த
பச்சைக் கம்பளப் பசுமைகள் போர்த்து
துயின்று கொண்டிருக்கும் எரிமலை போல
அமைதியாய்த் தோற்றியது கொழும்பு மாநகரம்.
சித்தன் போக்காய் தென்பாரதத்தில்
திரிதலை விடுத்து மீண்ட என்னை
“ஆய்போவன்” என வணங்கி
ஆங்கிலத்தில் தம் உள்ளக்கிளர்ச்சியை
மொழி பெயர்த்தனர் சிங்கள நண்பர்கள்.
கொதிக்கும் தேநீர் ஆறும் வரைக்கும்
உணவுகங்களிலும்
பஸ்தரிப்புகளில் காத்திரு பொழுதிலும்
வழி தெருக்களிலே
கையை அசைக்கும் சிறு சணக்கடியிலும்
திருமலைதனிலே படுகொலை யுண்ணும்
தமிழருக்காகப் பரிந்துபேசுதலும்
பிரிவினைக் கெதிராய் தீர்மானம் மொழிதலும்
இன ஒற்றுமைக்கு
பிரேரணைகளும் ஆமோதிப்பும்
இவையே நயத்தகு நாகர்கமாய்
ஒழுகினர் எனது சிங்கள நண்பர்கள்.

வழக்கம்போல வழக்கம்போல
அமைதியாய் நிகழ்ந்தது கொழும்புமாநகரம்.
கொழும்பை நீங்கி
இருபது கி. மீ. அப்பால் அன்று
கற்கண்டை மொய்த்த ஏறும்புகள் போன்று
ஆற்கேரத்து மகுதிகள் தம்மை
வீருகள் மொய்த்த
மஸ்வானை என்ற சிறுகிராமத்தில்
களனி கங்கைக் கரையில் அமர்ந்து

பிரவாகத்தில் என வாழ்வின்பொழுதை
 கற்கள் கற்கள் கற்களாய் வீசி
 ஆற்றேருத்து மூங்கிற் புதரில்
 மனக் குரங்குகளை இளைப்பாறவிட்டு
 அந்த நாட்களின் அமைதியில் திளைத்தேன்.
 தனித் தனியாக துயில் நீங்கியவர்
 கிராமமாய் எழுந்து
 'இந்தநாளைத் தொடங்குவோம் வருகனை'
 பகலவன்தனைனை எதிர் கொண்டிடுதல்
 ஏனோ இன்னும் சணக்கம் கண்டது.
 கருங்கல் மலைகளில் 'டைனமைற்' வெடிகள்
 பாதாள லோகமும் வேரறுந்தாட
 இன்னும் ஏற்றப் பட்டிடவில்லை;
 இன்னும் அந்தக் கடமுடா கடமுடா
 'கல்நொருக்கி' யந்திரஷ்ட்டம் தொடங்கிடவில்
 பஸ்தரிப்புகளில்
 'றம்புட்டான்' பழம் அழகுறக்குவிந்து
 தென்னேலைக் கூடைகள் குந்திடவில்லை,
 நதியினில் மட்டும்
 இரவு பகலை இழந்தவர் போலவும்,
 இல்லாமையின் கைப் பாவைகள் போலவும்
 பழுப்புமணல் குழித்து படகில் சேர்க்கும்
 யந்திர கதியடைச் சிலபேர் இருந்தனர்.
 எனினும் சூழலில் மனுப்பாதிப்பு
 இவர்களால் இல்லை.
 தூர மிதக்கும் ஏதோ ஒருதிண்மம்
 நினைவைச் சொறியும்.
 இரு கரைகளிலும் மக்களைக் கூட்டி
 எழுபத்தொன்று ஏப்பிரல் மாதம்
 நதியில் ஊர்வலம் சென்றன பிணங்கள்;
 இளமைமாருத சிங்களப் பிணங்கள்.
 எழுபத்தேழின் கறுத்த ஆகஸ்டில்
 குடும்பம் குடும்பமாய் மிதந்து
 புலம் பெயர்ந்தவைகள் செந்தமிழ்ப் பிணங்கள்
 (அதன் பின்னர்கூட இது நிகழ்ந்துள்ளதாம்)
 இப்படி இப்படி எத்தனைபுதினைம்
 நேற்றுள்ள முஸ்லீம் நன்பர்கள் கூறினர்.
 வாய்மொழி இழந்த பிணங்களில் கூட
 தமிழன் சிங்களன் தடயங்கள் உண்டோ!
 கும்பி மணலுடன் கரையை நோக்கி
 படகு ஒன்று தள்ளப்பட்டது.
 எதிர்ப்புறமாக மரமேடையிலும் ஆற்றங்கரையிலும்
 குளிப்பும் துவைப்புமாய்

முஸ்லீம் பெண்களின் தீந்தமிழ் ஒலித்தது·
பிண்புற வீதியில்
வெண்தொப்பி படுதா மாணவமணிகளின்
இனிய மதலைத் தமிழ்கள் கடந்தன.
காலைத் தொழுகை முடிந்தும் முடியாதும்
மசுதியிலிருந்து இறங்கிய மனிதர்கள்
என்ன அழைத்தனர்,
“கலவரம்”என்று கலவரப்பட்டனர்.
இலங்கையில் கலவரம் என்பதன் அர்த்தம்
நிராயுதபாணி தமிழ் குடும்பங்களை
சிங்களக் கரடையும் படையும் தாக்குதல்.
சிலசில வேளை முஸ்லீம்களுக்கும்
இது நிகழ்ந்திடலாம்.
தமிழரின் உடைமை எரியும் தீயில்
தமிழரைப் பிளந்து விறகாய் வீசும்
அனுஷுக்க காட்டு மிராண்டிகள் செய்யும்
கொடுமைகள் தன்னை எடுத்துச் சொல்லினர்.
பருந்தின் கொடுநிழல் தோய்ந்திடும் கணத்தில்
தாயின் அண்மையைத்
தேடிடும் கோழிக் குஞ்சாய்த் தவித்தேன்.
தமிழ் வழங்குமென் தாய்த் திருப்புமியின்
‘தூர இருப்பே’ சுட்டதென் தெஞ்சில்.
தப்பிச் செல்லும் தந்திரம் அறியா
மனம் பதைப்பதத்தது.
தென்திலங்கை என் மனஅரங்கில்
போர்தொடுத்த ஓர் அந்தியநாடாய்
ஒரு கணப்பொழுதில் சிதைந்து போனது.
ஒருமைப்பாடு என்பது என்ன,
அடிமைப்படுதலா?
இந்தநாடு எங்கள் சார்பாய்
இரண்டுபட்டது என்பதை உணர்ந்தேன்.
நாம் வாழவே பிறந்தோம்.
மரண தேவதை இயற்கையாய் வந்து
வருக என்னும் வரைக்குமில் வுலகில்
இஷ்டப்படிக்கு
பெண்டு பிளைகள் தோழர்கள் என்று
தனித்தும் கூடியும் உலகவாழ்வில்
எங்களின் குரலைத் தொனித்து
முக்கும் முழியுமாய் வாழவே பிறந்தோம்.

எமது இருப்பை

உயர்ந்தபட்சம் உறுதி செய்யும்

சமுக புவியியல் தொகுதியே தேசம்:
 எங்கள் இருப்பை உறுதிசெய்திடும்
 அடிப்படை அவாவே தேசப்பற்று:
 நாடுகள் என்று இணைதலும் பிரிதலும்
 சுதந்திரமாக,
 மானிட இருப்பை உறுதிசெய் திடவே.

இதோ எம் இருப்பு வழமைபோலவே
 இன அடிப் படையில்
 இந்த வருடமும் நிச்சயமிழந்தது.
 நான் நீ என்பது ஒன்றுமே இல்லை:
 யார்தான் யாரின் முகங்களைப் பார்த்தார்?
 நாவில் தமிழ் வழங்கியதாயின்
 தியில் வீசவார்.
 பிரிவினை கோரிப் போராடும் தமிழர்
 ஒருமைப்பாட்டிற்கு உழைக்கும் தமிழர்
 இராமன் ஆளினும் இராவணன் ஆளினும்
 நமக்கென்ன என்று ஒதுக்கிய தமிழர்
 தமிழ்ப் பேரறிஞர், தமிழ்ப்பேதயர்
 ஆண் பெண் தமிழர்கள்
 முகத்தை யார் பார்த்தார்?
 களை பிடிங்குதல் போல
 தெரிவு இங்கும் இலகுவாய்ப் போனது.
 ‘சிங்கள பெளத்தர்’ ‘அல்லாதவர்கள்’
 என்பதே இங்கு தெரிவு.
 கத்தோலிக்க சிங்களர் தம்மை
 கழுத்தறுக்கும் கடைசி நிலைவரை
 இணைத்துக் கொள்க;
 தற்போதைக்கு முஸ்லீம் மக்களைத்
 தவிர்க்க என்பதே அடிப்படைத் தந்திரம்.
 மகுதியை விட்டுத் தொழுகையின் நடுவே
 இறங்கி வந்த மனிதர்கள் என்னை
 எடுத்துச் சென்றனர்;
 ஒளித்து வைத்தனர்.
 என்ன குற்றம் இணைத்தனன் ஜியா?
 தமிழைப் பேசினேன் என்பதைத் தவிர்த்து
 என்னகுற்றம் இணைத்தனன் ஜியா?
 தமிழைப் பேசினேன் என்பதைத் தவிர்த்து
 அவர்க்கும் எனக்கும் வேறுபாடேது?

நேற்றுய் பெளர்ணமி.

முட்டை உடைப்படுத் தெளர்ணமி நாளில்

அதர்ம மென் ருரைக்கும்
 பென்த்த சிங்கள மனிதா சொல்க
 முட்டையை விடவும் தமிழ் மானிடர்கள்
 அற்பாய்ப் போன்றன் நியாய மென்ன?
 இரத்தம் தெறித்தும் சாம்பர் படிந்தும்
 கோலம் கெட்ட காவி அங்கியுள்
 ஒழுங்காய் மழித்த தலையுடன் நடக்கும்

இதுவோ தர்மம்?
 ஏட்டை அவிழ்க்காதே
 இதயத்தைத் திறந்து சொல்,
 முட்டையை விடவும் தமிழ் மானிட.
 அற்பாய்ப் போன்றன் நியாய மென்ன?

வன வாசத்தில்
 இல்லாதது போன்ற இருப்பில்
 கொதிப்புடன் சில நாட் கழிந்தது.
 எங்கே எங்கே எமது தேசம்?
 எமது இருப்பைத் தனித்தனியாகவும்
 எமது இருப்பை அமைப்புகளாகவும்
 உறுதிப்படுத்தும் புவிப் பரப்பேது?
 இலங்கை அரச வானைலி சொன்னது
 “அக்திகள் முகாம்களில் பாதுகாப்பாக
 பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் உள்ளனர்.”
 அக்திகள் முகாமே எங்கள் தேசமாய்
 அமைதல் கூடுமோ?
 இலங்கை அரசின் வானைலி சொன்னது
 “அக்திகளான தமிழர்கள் தம்மை
 பாதுகாப்புக்காய்
 வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகள் நோக்கி
 அனுப்பும் முயற்சிகள் ஆரம்ப மென்று.”
 கப்பல்கள் ரயில்கள் பஸ் வண்டிகளில்
 வடக்குக் கிழக்காய்ப் புலம் பெயர்கிண்ணேம்.
 எங்கே எங்கே எம்தாய் நாடு?
 எங்கே எங்கே,
 நானும்நிமிர்ந்து நிற்கவோர் பிடிமன்?
 நாடுகளாக இணைதலும் பிரிதலும்
 சுதந்திரமாக நம் சமூக இருப்பை
 உயர்ந்தப்பட்சம் உறுதி செய் திடவே.
 இங்கு இப்பொழுதில்,
 நான் நீ என்பது ஒன்றுமேயில்லை
 பிரிவினை வாதிகள்

ஒருமைப்பாட்டையே உரத்துப் பேசவோர்
காட்டிக் கொடுப்பவர்
அரசின் ஆட்கள்
கம்யூனிஸ்டுகள் பூர்ச்சவாக்கள்
யார்தான் முகத்தைப் பார்த்தாரிங்கு.
எமது நிலவுகை இப்படியானதே,
எங்கெம் நாடு எங்கெம் அரசு?
எங்கு எம்மைக் காத்திடப் படைகள்?
உண்டா இவைகள் உண்டெனில் எங்கே?
இல்லையாயின் ஏன் இவை இல்லை?

மகுதிகளாலே இறங்கி வந்து
என்னை எடுத்துச் சென்ற மனிதர்கள்
பொறுத்திரு என்றனர்.
விகாரைப் புறமாய் நடந்துவந்த
காட்டு மிராண்டிகள்
இன்னும் களைத்துப் போகவில்லையால்
அஞ்சி அஞ்சித்
தலைமறைந் திருத்தலே தற்போது சாத்தியம்.
இதுவே தமிழன் வாழ்வாய்ப் போகுமோ?
அப்படியாயின்
இதைவிட அதிகம் வாழ்வுண்டே சாவில்!
நிலைவரம் இதுவெனில்
நாங்கள் எங்கள் தாய்நாட்டில் இல்லை:
அல்லதைம் தாய்நாடு எம்மிட மில்லை.
சாத்தியமான வாழ்வை விடவும்
அதிகம் வாழ்வு சாவினில் என்றால்
எங்கள் இளைஞர் எதனைத் தெரிவார்?

* * *

முஸ்லீம்போல் தொப்பி யணிந்து
விடுதலை வீரனைக் கடத்தி வருதல்போல்
கொழும்புக் கென்னைக் கொண்டு வந்தனர்.
விடுதலை வீரனைப் போல்வதை விடவும்
விடுதலை வீரனுய் வாழ்வதே மேலாம்.

கொழும்பில் தொடர்ந்தன் வன வாசம்
கொடிது கொங்கிறீட் வனம் என்பதனால்,
அமெரிக்க நண்பன் ஒருவனின் வீட்டில்
என்னைப் பதுக்கி வைத்தனராயின்
சொல்க யார்நான் இந்த நாட்டில்?
அந்தியன்கூட இல்லைப் போறும் Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அந்நியனுகவும்,
ஏதுமோர் நாட்டின மாதல் வேண்டுமே!
அமெரிக்க நண்பரும் ஜப்பான் தோழியும்
இஷ்டம் போல அளந்தனர் கொழும்பை
காட்டு மிராண்டிக் கைவரிசைகளின்
பாதகக் கணங்களைப்
புதைப்படச் சுருளில் பதித்துக் கொண்டனர்.
அங்கு என் வாழ்வின் பெரியபகுதி
பூனைகளோடும், பறவைகளோடும்!

* * *

வானேலி எனக்கு ஆறுதலானது
பாரதத்தின் கண்களாக
தமிழகம் விழித்து
உலகை உசப்பும் ஓசையைக் கேட்டேன்.
சுரங்கமொன்றுள் மூடுப்பட்டவர்
தலைக்குமேலே நிலம் திறப்பும்
துளைப்பு ஓசை செவிமடுத்தது போல்
புத்துயிர் பெற்றேன்.
உலகம் உள்ளது, உள்ளது உலகம்.
உலகின் வலிய மனச் சாட்சியினை
வியட்டாம் போரின் பின்னர் உணர்ந்தேன்.
காட்டு மிராண்டிகள் திடுக்குற
எழுந்தது எங்கும் உலகநாகரீகம்.
இந்தநாட்டில் எனக்கிடமில்லை;
இந்த உலகில் எனதிடமுள்ளது.
ஆயின்,
எங்கென் நாடு? எங்கென் நாடு?

* * *

வானேலிப் பெட்டியை வழமைபோல் திறந்தேன்
வழமை போலவே
ஒப்பாரிவைத்தது தமிழ் அலைவரிசை.
இனவெறிப் பாடலும் குதூகலழிசையும்
சிங்கள அலையில் தறிகெட ஈழுந்தது.
இதுவே இந்த நாட்டின் யதார்த்தம்
சிறைச் சாலையிலே கைதிகளான
எங்கள் நம்பிக்கை ஞாயிற்றின் விதைகள்
படுகொலைப்பட்ட செய்தி வந்தது
கிளாரினட் இசையின் முத்தாய்ப்போடு.
யாரோ எவரோ அவரோ இவரோ
அவஸ்தையில் இலட்சம் தலைகள் சுழன்ற
அந்தநாட்கள் எதிரிக்கும் வேண்டாம்;
பாண்டியன் வாயிலில் கண்ணகியானது
சன்னதம் கொண்ட எனது ஆத்மா.

மறுநாட் காலை அரசு நடத்தும்
 ‘தினச்செய்தி’ என்னும்
 காட்டு மிராண்டிகளின் குரலாம் தினசரி
 ‘பயங்கர வாதிகள் கொலை’ என்னமுதி
 எமது புண்ணில் ஈட்டி பாய்ச்சியது.
 குற்றம் என்ன செய்தோம் சொல்க!
 தமிழூப் பேசினேம்.
 இரண்டாம் தடவையும் காட்டுமிராண்டிகள்
 சிறையுட் புகுந்தனர் கொலைகள்விழுந்தன;
 கிளாரின்ட் இசையுடன் செய்தியும் வந்தது.

* * *

உத்தமஞர்,
 காட்டுமிராண்டித் தனங்களைத் தொகுத்து
 உத்தியோக தோரணையோடு
 “சிங்கள மக்களின் ஏழுச்சி” என்றார்;
 தென்னைமரத்தில் புல்லுப் பிடுங்கவே
 அரசும் படையும் ஏறிய தென்றார்,
 உலகம் உண்மையை உணர்ந்துகொண்டது.

* * *

துப்பாக்கிச் சன்னமாய் எனது ஆத்மாவை
 ஊடுருவியது,
 விமலதாசனின் படுகொலைச் செய்தி.
 ஒடுக்குதற் கெதிராய் போர்க்களம் தன்னில்
 பஞ்சமர்க்காகவும்
 தமிழூப் பேசும் மக்களுக்காகவும்,
 உழைப்பவர்க்காகவும்
 “ஒருநல்ல கிறிஸ்தவனுய் இறப்பேன்” என்பாய்,
 இப்படி நிறைந்ததுன் தீர்க்க தரிசனம்.
 விடுதலைப் போரின் மூலைக்கல்லாய்
 உன்னை நடுகையில்,
 ஒருபிடி மண்ணை அள்ளிப் போடுவென
 கடமை தவறினேன் நன்ப,
 ஆயிரமாய் நீ உயிர்த்தே எழுக!

* * *

“அடக்கினேன்
 எழுபத்தொன்றில் கிளர்ச்சியை நானும்
 பிரிவினைப் போரை வேரறுத்திடுதல்
 ஏன் இவ்வரசுக்கு இயலவில்லை?”
 சிறிமா அம்மையார் திருவாய் மலர்ந்தார்.
 ‘நரபலியாக தமிழ் இனாருளை
 விடுவீடேறிக் கொன்று குவிப்பார்

மனறபொருள் இதுவே—
மீண்டும் இலைஞரின் இரத்தம் குடிக்க
மனம் கொண்டாரோ,
காறி உழிழ்ந்தேன்.

* * *

வீட்டினுள் ஜனனலால் புகுந்த றைபிள்
கலா பரமேஸ்வரனைக் காவு கொண்டதாம்!
'அப்பாவி' என்று
முகத்தில் எழுதி ஒட்டிவைத்திருக்குமே! —
முகத்தை யார் பார்த்தார்.....
இப்படியாக ஜம்பது தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில்—
முத்தமிட்டனர், செம்மண் பூமியை.

* * *

பஸ்தரிப்புகளில் தேநீர் சாலையில்
வழி தெருக்களில்
ஒருமைப்பாட்டை உரத்துப் பேசிய,
சிங்கள நண்பரை எதிர்பார்த்திருந்தேன்:
முற்போக்கான கோஷங் களோடு
கொழும்பு நகர வீதியை நிறைத்த
சிவப்புச் சட்டைச் சிங்களத் தோழரின்
முகங்களைத் தேடிய படிக்கு,
வீதிப்பக்கமாய் மொட்டை மாடியில்
கால்கடுக்க நெடுநாள் நின்றேன்.
எங்கே மறைந்தன ஆயிரம் செங்கொடி?
எங்கே மறைந்தன ஆயிரம் குரல்கள்?
கொடிகள் மட்டுமே சிவப்பாய் இருந்ததா?
குரலில்மட்டுமே தோழமை இருந்ததா?
நான் உயிர்பிழைத்தது தற்செயலானது! —
முகத்தை யார் பார்த்தார்?

* * *

பரிதாபமாக என்முன் நிற்கும்
சிங்களத்தோழர் சிறுகுழுவே கலங்கிடல் வேண்டாம்.
உங்கள் நட்பின் செம்மைச் செழிப்பில்
சந்தேகம் நான் கொண்டிடவில்லை:
தற்போ துமது வல்லமை தன்னில்
நம்பிக்கை கொள்ள ஞாயமும் இல்லை.
எம்முபிர் வாழ்க்கை சீர்குலைந்திட்ட
இந்தநாளின் பயங்கரத்துக்கு
ஏதுமோர் சவாலாய் இல்லையே நீங்கள்!
சென்று வருக,
எனது உயிர்தப்பும் மார்க்கத்தில்
நீண்று கதைக்க ஏதுபொழுது? என்றாலும்,

பின்னாலும் சந்திப்போம்
தத்துவங்கள் பேச.....

* * *

தமிழர் உடைமையில்
கொள்ளோ போனதும் எரிந்ததும் தவிர்த்து
எஞ்சிய நிலத்தில் எரிந்த கவரில்
அரசடைமை எனும் அறிக்கை கிடந்தது.

இப்படியாக, உயிர் பிழைத்தவர்கள்
விண்புற மண்ணையும் தட்டியபடிக்கு
எழுந்தோம்,
வெறுங்கைகளோடு—
உடைந்த கப்பலீ விட்டு அகன்ற
ரொபின்சன் குருசோலைப் போல:
குலைந்த கூட்டை விட்டு அகன்ற
காட்டுப் பறவையைப் போல,
நாம் வாழவே எழுந்தோம்.
சாவை உடைத்து,
மண்ணிலெம் காலை ஆழப் பதித்து
மரண தேவதை இயற்கையாய் வந்து
வருக என்னும் இறுதிக் கணம்வரை,
முக்கும் முழியுமாய்
வாழவே எழுந்தோம்!.

(659-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பேரண்ட ஒளியை அணைக்கவே செய்
தன.

இதை உணர்ந்தவர்களில் கவிஞர்
களும், கலைஞர்களும் முதல்வரிசையில் உள்
வார்கள்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து புதிய நம்
பிக்கையின் உருவாக்கிய சிந்தனையாளர்
கள் தோன்றுகிறார்கள்... (ப. 92).

பிளக்கப்பட்டவையும் சிதறியோடிய
வையும் நிலைக் முடியாத சிந்தனைகளே.
முழுமையற்ற, வரட்டு நாத்திகமும் கொச்

சைப் பொருள் முதல்வாதமும் கொடுத்த
அடியைத் தாங்கத் திராணியற்ற சிந்தனை
கள் எத்தகையனவாக இருக்கமுடியும்? கழி
யும் பழையன காலத்துடன் நிலைக்கும் வலு
விலாத காரணத்தாலேயே கழிவன. அவை
தாம் வளரமுடியாமையாலேயே தெய்வனை
என்பதை உணர்ந்தால், புதியனவற்றை
ஆக்கழுரவமாக அணுகலாம். இது வே
மாக்ஸாக்கும் அவரது யுகத்தின் மற்றைய
சிந்தனையாளர்கட்குமிடையிலான வேறு
பாடு.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

யதார்த்தத்தின் ஆவணங்கள் (Documents of Reality) என்ற தலைப்பில் 'விவரணத் திரைப்பட விழா' வொன்றை 'யேர்மன் கலாசார நிலையத்தினர்' கொழும்பில் நடாத்தினர். கிளாஸ் வில்டென்ஹான் (Klaus Wildenhahn) என்பவரில் திரைப்படங்களே இதில் காட்டப்பட்டன. இவரது நண்பரன் ரூப்ரெஷ் புஷ் (Rolf Busch) இத் திரைப்படங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக வந்திருந்தார். 27 திரைப்படங்களின் நெறியாளருமான இவர் 'அவஸ்திரீலியத் திரைப்பட, செலக்காட்சிப் பயிற்சி நிலையத்தில்' நிரிவுரையாளராகவும் இருந்தனர். அலைக்கென் இவருடன் நிருத்தப்பட்ட சந்தேப்பு, இங்கு வெளியிடப்படுகிறது.

— இனை யாசிரயர்

ROLF BUSCH

ஒரு யேர்மன் நெறியாளர்

சந்தேப்பு : கோ. கேதாரநாதன், அ. யேகராசா

ஒவ்வொரு நாளையத் திரைப்படம் பற்றிய அவரது அறிமுகக் குறிப்புகளைக் கேட்ட பின்பும், அவரது லிலை என்ற கதைப்பாங்கான திரைப்படத்தினைப் பார்த்தபின்பும் எழுந்த ஆவல் காரணமாய், 'யேர்மன் கலாசார நிலையத்தில்' நடைபெற்ற இறுதி நாட்களின்துரையாடலின் முடிவில் அலைக்கான பேட்டிப்பற்றித் தெரிவித்தோம். அவர் இசைவு தெரிவித்ததில், இரண்டாம் நாளில் 'கோல்ஸ் பேஸ் ஹோட்டேலின்' முன் மண்டபத்தில் இரண்டரை மணித்தியாலங்களாய் அவருடன் உரையாட முடிந்த அந்த மாலை நேரம், கவாரஷ்யம் நிறைந்ததாயே இருந்தது.

வாழ்க்கைப் பின்னணிப்பற்றி முதலில் விசாரிக்கின்றோம். தொழிலாளி வர்க்கக்குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வந்ததை எளி

மைடுடன் வெளிப்படுத்துகிறோர். பட்டப் படிப்பிற்காகப் பிரெஞ்சு-யேர்மன் இலக்கியங்களையும், வரலாற்றினையும் பாடங்களாய் எடுத்துப் படிக்கையிலேயே வறுமை காரணமாய் வேலை செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தக்குக்கு உள்ளாகியிருக்கிறோர். நூல் வெளியீட்டு நிலையமொன்றில் 'வாசிப்பாளன்'*(Reader) ஆகவும், நாடக நெறியாளராகவருக்கு உதவியாளராகவும் வேலைசெய்து பணம் பெற்றபடியே படிப்பினைத் தொடர்ந்திருக்கிறோர். 1960-ல் ஓவியர், கமராக்காரர், திரைப்படச் சுவடி எழுத்தாளர், நெறியாளர், காட்சி யமைப்பாளர் போன்ற பதின்மரைக்கொண்ட ஹம்பர்க் குழு (Hamburg Group) வில் இனைந்ததிலிருந்தே இவரது திரைப்படத்துறைப் பிரவேசம் ஆரம்பமாகியது. மற்ற

* மூலக் கையெழுத்துப் படிகளை வாசித்துக் குறிப்பொடுபவர்.

றப்படி முறையான திரைப்படப் பயிற்சியை இவர் பெற்றவர்கள்.

யதார்த்தத்தை - உண்மையை வெளிப் படுத்துவதையே 'ஹம்பர்க் குழு' அடிப்படை நோக்காகக் கொண்டது. இவரும் உண்மையைப் பதிவு செய்வதையே தன் முதன்மை நோக்காக அழுத்திச் சொல்கிறார். 'தலையசிங்கத்தின்' 'மெய்யுள் கோட்பாட்டினை - உண்மையினை வெளிப்படுத்துகையில் இயல்பாகக் கலைத்தன்மை கொண்டதாகும்; வடிவம் முக்கியமில்லை' என்பதைச் சொல்கிறோம். திட்டமாக, அதனுடன் தான் மாறுபடுவதை வெளிப்படுத்துகிறார். **யதார்த்தத்தை** வெளிப்படுத்தும்போதும் வடிவத்தின் தனித்தன்மை பற்றி, கலையம் சும் பற்றி பிரக்ஞா கொண்டிருத்தவின் அவசியம் பற்றி வற்புறுத்துகிறார். இல்லையெனில் 'திரைப்படம்' என்ற தனியொரு கலை வடிவத்தைப்பற்றி நாம் கதைக்கவேண்டிய தேவையில்லையே என்றும் சொல்கிறார். 'கலை' பற்றிய அவரது அக்கறை 'பிரச்சாரர்கள் அழுத்துவதைப்பற்றிய' கண்டனத்திலும் வெளிப்படுகின்றது. 'தீர்வு' வழங்கவேண்டிய கட்டாயத்துக்குக் கலைஞர்களுடையதில்லை யென்றும் சொல்கிறார். எனினும் எந்தவொரு கலைஞரும் சமூக, அரசியற் பிரக்ஞா கொண்டிருப்பது அவசியமென்கிறார்; இந்தப் பிரக்ஞா அவனது கலையாக்கத்தில் இயல்பாய் வெளிப்படவேண்டுமென்கிறார். இலக்கியத்தில் பேசப்படும் 'ஸ்ரீமர்சன யதார்த்தவாதத்தின்' இவரதுகலைக்கொள்கை ஒத்திருப்பதை, நாம் புரிந்து கொள்கிறோம்.

காட்சிப்படுத்துவதே திரைப்படத்தின் 'குறிப்பான' தன்மை என்கிறார் — 'கோதுமை கோதுமையாக இருக்கவேண்டும்.' இதனால், இலக்கியத்தில் கூறப்படும் 'உள்ளியல் யதார்த்தத்தினை' திரைப்படத்தில் செம்மையாகச் சித்திரிக்க முடியாது என்கிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக குஷ்ய நெறியாளர் ஜகன்ஸ்ரைவன் 'திரைப்படம் ஒரு மொழி' என்ற கருத்தையும் மறுக்கிறார்: 'இலக்கியத்தைப் போன்றது திரைப்படம், என அவர் நினைப்பதுடனும், உடன்பட முடியாது என்கிறார். எனினும், 'திரைப்

பட வரலாற்றில் ஒரு முன்னேடு நெறியாளர் என்றதனால் அவ்வாறு நியாயப்படுத்த வேண்டிய தேவை, அவருக்கு இருந்திருக்க வாம்' என்று ஒரு சமாதானத்தையும் தெரிவிக்கிறார்.

'ஹம்பர்க் குழு'வைச் சேர்ந்தவரும் தனது நண்பருமான 'கிளாஸ் வில்டென் ஹான்' யதார்த்தத்தை வெளியிட, சமயோசித்ததன்மை வாய்ந்த திரைப்படத் தயாரிப்பு முறையில் (Improvise film making) விவரமைப்படங்களைத் (Documentary films) தயாரித்தபோது, தான் கதைப்பாங்கான படங்களையே (feature films) நெறியாள்கை செய்வதாகத் தெரிவித்த 'புஷ்', இதுவரை 27 படங்களை நெறியாண்டுள்ளாராம். இவையினைத்தும் தொலைக்காட்சிப் படங்களாகவே தயாரிக்கப்பட்டன. மிகக் குறைந்த திரையரங்களைக் கொண்டதும், வர்த்தக சினிமாத் தயாரிப்பு வாய்ப்புகள் குறைந்ததுமான யேர்மனி யில் தொலைக்காட்சிதான் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறதென்கிறார். 'சுதந்திரமான சபை' யொன்றினால் நிர்வகிக்கப்படும் இச் சேவையில் மூன்று ஒளி அலைவரிசைகள் (Channels) உண்டென்றும், 'கறுப்புப் பட்டியலில்' இடப்பட்டுள்ள தனினைப்போன்ற முற்போக்குக் கலைஞர்களின் படைப்புகள், மூன்றாவது ஒளி அலைவரிசையில்தான் இடம்பெற முடிகிறதென்றும், இதன்மூலம் சமார் 50,000 பார்வையாளர்களுடன் தொடர்புகொள்ள முடிகிறதென்றும் சொல்கிறார். முதலாவது ஒளி அலைவரிசையின்மூலம் 130 லட்சம் பேரை அனுகமுடியுமாம்.

அவரது முக்கிய படங்களைப்பற்றிக் கேட்டபோது மூன்றினைக் குறிப்பாகச் சொன்னார். அதில் லிலா என்ற படத்தை, பண்டாரநார்யக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேசமாநாட்டு மண்டபத்தில் நாழும் பார்க்க முடிந்தது. பெண் செயலாளர்களின் பிரச்சினைகளை — அலுவலகம், வீடு இரண்டிற்கு மிடையில் அல்லாடுவதை — இரண்டின் செயற்பாட்டில் முக்கியபங்கைற்றி நடத்துகின்ற போதும் 'முகமற்றவர்களாய்' த் தெரியவேண்டிய நிலைமைகளை அது சித்திரிக்கின்றது. யேர்மனியப் பெண்களின் சுதந்

திருமின்மையையும், அவலங்களையும் அதில் பரிசீலிப்பதாக அவர் சொல்கிறார்.

அடுத்து மேசை (Table), இரண்டு நீதிமன்ற விசாரணை (Court Martial) ஆகிய வற்றைக் குறிப்பிட்டார்.

யுத்தகால யேர்மனியில், ஆற்கிரூர்க் கிராமமொன்றில் 500 வரையிலான யூதர் களைப் படுகொலை செய்த நாஜி 'எஸ். எஸ். அலுவலர்கள்' சிலர்மீது, 1980-ல் நடை பெற்ற நீதிவிசாரணையை 'மேசை' சித்திரிக் கின்றது. நீதி அமைப்பினை (Legal System) விமர்சிப்பதே இதில் தனது முக்கிய நோக்கம் என்கிறார். இக் கட்டத்தைத் தொடர்க்கையில் உணர்ச்சி வசப்படுகிறார். ‘...பாருங்கள்! சிறுவர்கள், பெண்கள், வயோதி பர்கள் நூற்றுக்கணக்கில் கொலைசெய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்கறிஞர்கள், மரணதன்டனை வழங்கிய எஸ். எஸ். அலுவலர்கள் அப்போது உபயோகித்த மேசையின் நீல அகலம்பற்றி — அது என்ன மரத் தினால் செய்யப்பட்டது என்பதுபற்றி, கதிரைகள் போடப்பட்டிருந்தது மேசைக்கு அப்புறமா, இப்புறமா என்பதுபற்றியே கேட்டு சாட்சிகளை மிரட்டுகிறார்கள். உறவினர்களும், அயலவர்களும் கண்முன்னால் படுகொலை செய்யப்படுவதைப் பயங்கரத்துடன் பார்த்திருக்க நேர்ந்த மக்கள், முப்பது வருடங்களின் பின்னரும் முக்கியமற்ற விவரங்களை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது எவ்வளவு அபத்தம்! இக் கட்டத்தில் நீதி விசாரணையின் அபத்தத்தைச் சித்திரிக்கும் 'பிரெக்டிள்' 'Exception and the Rule' நாடகத்தைக் குறிப்பிட்டு, தமிழிலும் அது (யுக்தர்மம்) 'பாலேந்திரா' என்பவரால் வெற்றிகரமாக நிகழ்த் தப்பட்டதைச், சொல்கிறோம். அக்கறையுடன் அதுபற்றிய விபரங்களை விசாரிக்கிறார்: 'பிரெக்டிள்' அவருக்கும், மிக்க ஈடுபாடுண்டாம்.

Court martial-ம் ஒரு விசாரணையையே பின்னணியாகக் கொண்டது. 1945-ல் யுத்தம் முடியுந்தறுவாயில் இவ்விசாரணை நடை

பெறுகிறது. ஆயுதப்பயிற்சி பெறும்படி நாஜிகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட ஒரு யேர்மன் கிராமம் சிறுவர்களைப், பெரியவர்களான கிராமவாசிகள் வெருட்டிக் கலைத்து விடுகின்றனர். இக் கிராமவாசிகளின்மீது தேசத்துரோகக் குற்றச்சாட்டை எஸ். எஸ். அலுவலர்கள் சுமத்த, விசாரணை நடைபெறுகிறது. விசாரணைமுடிவில் அனைவருமே, பீதியூட்டும் முறையில் பெரியமரமொன்றில் தூக்கிலிடப்படுகின்றனர். நாஜிகளின் மனிதாபிமானமற்ற, கொடுரேச் செயல்களை வரலாற்றிலிருந்து அம்பலப்படுத்துவதில் அவருக்கு மிகவும் அக்கறையிருக்கிறது. நாஜிகள் மறுபடியும் தலையெடுக்க முயன்றுவநும் தற்போதைய யேர்மனியில், கலைஞர்களின் பொறுப்பு மேலும் முக்கியமாகிறதென்றும் சொல்கிறார்.

இக் கட்டத்தில், யூத எதிர்ப்பு இனவாதத்தைக் கொண்டிருந்த 'ரிச்சர்ட் வாக்னரின்' பெயரில் வருடாவருடம், Bayreuth நகரில் (யேர்மனியல்-பவேரியாலி வூள்ளது.) நடைபெறும் இசைவிழாவைப்பற்றிய விவரணைப் படத்தை (Bayreuth Rehearsals), இடதுசாரி முற்போக்குவாதியான 'வில்டென்ஹான்' ஏன் தயாரித்தார்? என்று கேட்கிறோம். இதற்கு அவர் நேரடியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. ஆனால், தனக்கும் வாக்னரைப் பிடி காது எல்கிறார். தொடர்ந்து "மனிதனுக்குரிய பிரக்ஞஞையை அது (வாக்னரின் இசை) கொன்று விடுகிறது" [“It kills the consciousness of the human mind”] என்று சொல்கிறார். 'அலை' யில் 'ஹிட்டரூம் ரிச்சர்ட் வாக்னரும்' என்று நீண்டதொரு கட்டுரை வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தபோது "ஆங்கிலத்தில் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமா?" என்றும் ஆர்வங்காட்டினார்.

ஏனைய நாடுகளின் திரைப்படங்கள் பற்றி, அவரைக்கவர்ந்த நெறியாளர்கள் பற்றி உரையாடல் திரும்புகிறது. கொடா (பிரான்ஸ்), ஃபெலினி (இத்தாலி) ஆகியோரை மிகவும் விரும்புவதாகச் சொல்கிறேன்.

ரூர். “அப்படியானால் இவர்கள் உங்கள் கலையாக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றனரா?” என்று கேட்டபோது, “அதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறுவது கடினம்” என்று சொல்கிறார். ஆந்திரே வைடா (Andrzej Wajda — போலாந்து), கோஸ்ரா கவாரிஸ், கசவெற்ஸ் (Cassavets — அ மெரி க் கா), ஸ்கோர்ஸி (Scorsese — அமெரிக்கா) போன்றோரிலும் ஈடுபாடுண்டு என்று சொல்கிறார். கடைசி இருவரின் படைப்புகளில் காணப்படும் ‘விரைவுத்தன்மை’ யிலேயே (உள்ளடக்கங்களில்ல) ஈடுபாடு ஓர் ஈத த், தெளிவுபடுத்துகிறார்.

ஐசன்ஸ்ரைனைப் பற்றிக் கேட்கிறோம், “Strike நன்கு பிடித்திருக்கிறது; இயல்பாய் அது, தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றது” என்று சொன்னபோதிலும், அடிப்படையில் வரலாற்றுரீதியான முக்கியத்துவத்தையே அவருக்குக் கொடுக்கிறார்.

இந்தியத் திரைப்படங்களைப்பற்றிக் கேட்கிறோம். குறைந்தஅளவு படங்களையே பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததாம்; அவற்றில் பலவற்றைப் பரீசில் பார்த்தாராம். சத்யஜித்ரேயைப்பற்றி உயர்வான கருத்துக் கொண்டுள்ளார். குறிப்பாகப் ‘பதர் பாஞ்சாலி’யை மிகச் சிறந்தபடமென்றும் — மிகவும் மனதைத் தொட்டதொன்று எனவும், தனது மனைவி (ஒரு நடிகை, ஹம்பர்க் குழுவைச் சேர்ந்தவர், இவரும் கொழும்புக்கு வந்திருந்தார்.) அதைப் பார்க்கையில் கண் கலங்கியதாகவும் சொன்னார்.

கன்ஸ்டப் படமாகிய ‘சம்ஸ்காரா’ வையும் மிகவும் புகழ்கிறார். மனிதாயத் அம்சங்களை அது கலாபூர்வமாகத் தொடு கிறதென்றும், தனது பூரணத்துவத்தைத் தேடும் ஒரு பாத்திரத்தினுடைக் கழக யதார்த்தத்தினையும் — மரபுரீதியான சமூகத்தின் உடைவிணையும் வெளிப்படுத்துகிற தென்றும், சொல்கிறார்.

‘சத்யஜித்ரே’ யைப் போன்றே மத்தியதர வர்க்கத்தின் ஆழமற்ற தன்மைகளை மிருங்கள் சென்னும் தனது படைப்புகளில்

கையாள்கின்ற போதிலும், நேரடியாகப் பிரச்சினைகளைச் சொல்வது அவரது குறைபாடு என்கிறார். பிரச்சார் கனம் படத்தின் இயல்புத்தன்மையைத் தடைப்படுத்துமென்கிறார். இக்கட்டத்தில் கொடாவை எமக்கு நினைவுபடுத்தி ‘அவர் தனது அரசியல் திரைப்படங்களில், எதீர் மரபுத் திரைப்படங்களில் (Anti traditional films) போதிப்பதில்லை; மக்களும் அவரைப்பற்றி நிரம்பக் கதைக்கிறார்கள். ஒரு படைப்பு, தன்னை இயல்பாக வெளிப்படுத்தவேண்டும்’ என்று சொல்கிறார்.

இலக்கைத் திரைப்படங்களைதையும் பார்த்திர்களா? எனக் கேட்கி என்றோம். வெஸ்ரரின் ‘பத்தேகம்’, சனிஸ் ஆரியரட்ஜன் வின் ‘சிறிபோ அப்யா’ ஆகியவற்றைப் பார்த்ததாயும், பிடிக்கவில்லையென்றும் சொன்னார் — திரைப்படக் கூட்டுத் தாபனமே இவ்விரண்டையும் தன்கு விசேடமாகக் காட்டியதாம்! அவரது கருத்தை ஆமோதித்த நாங்கள் வெஸ்ரரின் முந்திய படைப்புகள்தான் முக்கியமானவை என்பதைத் தெரியப்படுத்துகின்றோம். தற்போதுள்ள நெறியாளர்களில் வசந்த ஒபயசேகர, தர்மகேண பத்திராஜ, தர்மசிறி பண்டார நாயக்க ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் என்பதையும், சொல்கிறோம். தனது நாட்குறிப் பிளைத் தந்து அதில் அவர்களின் பெயர்களை எழுதும்படி கேட்கிறார்; அவ்வாறே எழுதி வேந்து தமிழ் நெறியாளரில் பாலு மகேந்திராவைக் குறிப்பிட்டோம்.

திரைப்படங்கள் பற்றிய உரையாடல் முடிந்தபின்னர் எம் இருவரினதும் வாழ்க்கைப் பின்னணி, தொழில் ஆகியவற்றையும் அக்கறையுடன் விசாரிக்கிறார். எளிமையும் நெருக்கமும் நிறைந்த அவரது உரையாடல், மனதுக்கு நிரம்பப் பிடித்திருக்கிறது.

மூவரும் எழும்பி வருகையில், மண்டபத்தின் அடுத்த பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த அவரது மனைவியும் வந்து சேர்ந்துகொள்கிறார். இருவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்தபடி பிரிசினேரம்.

அவன்து கண் அடைக்கலக்குருவியின் மீது.....

ஏரியஸ் போர்வமன்
தமிழில் : மைத்ரேயி

கடவுளே! எம்மை மன்னித்துவிடு,
இந்த மனுவை அனுப்புவதற்காக.
ஆனால் எங்களுக்கோ வேறு வழியேஇல்லை!

‘ஜுன்ரா’ பதிலளிக்கப் போவதில்லை,
‘எல் மக்ரோ’வோ இதைப் பகிடியாக்கிப்
பின் மெளனித்துவிட்டார்,
‘முறையீட்டு நீதிமன்றுகளோ’—இந்த
குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் முறையீட்டைச்
செவிமடுக்கப் போவதில்லை,
‘மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றே’—எம்மை
வெளியேற்றி விட்டது.
எந்த ஒரு பொலிஸ் நிலையமும்
‘அவன்து’ குடும்பத்தினரின் இந்த மனுவை
ஏற்கத் தயாராயில்லை.

கடவுளே, எங்கும் நிறைந்தவரே!
நீர் ‘கிறிமோலடி வில்லா’ விலுமா இருக்கிறீர்?
அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:
‘கொலோனியா டிக்னிடாட்’ இற்கு அல்லது
‘லோண்ட்ரஸ் வீதி’யிலுள்ள பாதாள அறைக்கு
அல்லது
‘மிலிறற்றி’ அக்கடமியின் மேன்மாடிக்கு
அழைத்துச் செல்லப்பட்ட எவருமே
எப்போதுமே திரும்பி வந்ததில்லையென.

அவ்வாரூயின்,
கடவுளே, உண்மையிலேயே
நீர் எங்கும் நிறைந்திருப்பின்,
தயவுசெய்து பதிலளியும்.
நீர் அங்கு இருந்தபோது
என் மகன் ‘ஜெராடோ’வைக் கண்டாரா?
கடவுளே, அவன் உமது கோவிலிலேயே

ஞானஸ்நானம் செய்யப்பட்டான்.

'ஜேராடோ' எமது குழந்தைகள் நால்வருள்ளும்
மிக இனிமையானவனும் புரட்சியானவனுமாவான்.

உமக்கு அவனை நினைப்பிலில்லாவிட்டால்
பூங்காவில் ஞாயிறன்று எடுக்கப்பட்ட
அவனது படத்தை அனுப்புகிறோம்.

அவனைநாம் இறுதியாக இரண்ணின்பின் கண்டபோது —
அவர்கள் எம் கதவைத் தட்டிய அன்றிரவு,
நீலச் சட்டையும் சாயம்போன ஜீன்ஸுமே

அவன் அணிந்திருந்தான்.

அவன் நிச்சயமாக இப்போதும்

அவற்றைத்தான் அணிந்துகொண்டிருப்பான்.

கடவுளே!

எல்லாவற்றையும் காண்பவரே —

அவனை நீர், கண்மரா?

நன்றி: SUN

மக்களின்

உயிர்முச்சைக் கொண்டு.....

நீ துண்டித்த
தலையை
மக்கள் எனக்குத்
நிருப்பித் தருவார்கள்:
நீ தோண்டி எடுத்த
கண்கள்
காலத்தின் விழிகளாகும்:
நீ எவட்டியெறிந்த
விரல்கள்
ஓடுக்கப்பட்டோரின்
சகாப்தத்தை எழுதும்.
மக்களின் உயிர்முச்சைக் கொண்டு
வரலாறு,
உனது தற்காலிக வெற்றிகளுக்கு
நிரந்தர சமாதிகட்டும்!

தெலுங்கு மூலம்: சிவசாகர்

தமிழில் : எஸ் வி. ராஜதுரை

நன்றி : மனைஷை.

பதிவுகள்

குமரன் யூலை-15 இதழைப் படித்தபோது அதில் பரவியிருந்த சில கருத்துக்களை பகிர்ந்துகொள்ள மனம் விழைகிறது. ‘படைப் பிலக்கியத்தில் அழகியலும் வர்க்கமும்’ என்ற கட்டுரையில் பாரதியின் காணிநிலம் வேண்டும் கவிதையைக் குறிப்பிட்டு; “காணி நிலம், வீடு, தென்னை, குயிலோசை, பத்தினிப் பெண் என்று தன் குட்டிப் பூர்ஷ்வா ஆசைக் கணவுகளையே பாரதி வேண்டுகிறேன்” என்று ‘மாதவன்’ குறிப்பிடுகின்றார்.

பாரதி ஒரு பூர்ஷ்வா கவிஞரை அன்றி பாட்டாளி வர்க்கக் கவிஞரை என்பதுபற்றிய விவாதமல்ல என் கருத்து. பாரதி யின் “காணி நிலம் வேண்டும்” என்ற பாடவில் வெளிப்படும் அவா ஒரு பூர்ஷ்வா கவிஞரை குக்கு மட்டும் உரியதா? இல் அவா ஒரு பாட்டாளிவர்க்க மார்க்கிய கவிஞருக்கு ஏற்படாதா? காணி, நிலம், வீடு, தென்னை குயிலோசை, பத்தினிப் பெண் என்று பாடுப் பர்கள் குட்டி பூர்ஷ்வாவா? என்பவைகள் தான் என் கேள்வி.

பாரதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்தவர்கள் அவர் என்ன குழலில் என்ன நிலையில் வாழ்ந்தவர் என்பதை நன்கு அறி வார்கள். அந்த அவல நிலையை வெறுத்து நல்ல வசதியான வாழ்வை மனத்தளவில் விரும்பினார். அவருக்கே இயல்பாயுள்ள கவிதா மனத்தின் ஆவலின் வெளிப்பாடாக அக் கவிதை அமைந்தது. இம் மன உணர்வு பாரதிக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல எல்லா மாணிடர்க்கும் சொந்தமானதே. தொழிலாளர் வர்க்கம் தனது அவலம் நிறைந்த வாழ்விலிருந்து மீண்டும் உண்ணத் வாழ்விற்கு வழிநடத்திக் கொல்வதற்கே மார்க்கியம் பிறந்ததே தவிர அந்த அவல வாழ்வில் மீண்டும் மீண்டும் அழுந்திக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல.

தனது குழந்தை பிறந்த பொழுது அதற்கு நல்ல தொட்டில் இல்லை. இறந்த பொழுதும் அதை அடக்கம் செய்ய நல்ல

சவப்பெட்டிகூட இல்லை என்று வருந்திய மார்க்கையும், ஜென்னியையும் நாம் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது? தங்கள் பிள்ளைக்கு ஒரு கௌரவமான பிறப்பும், இறப்பும் நிகழவில்லையே என வியாகுலப் படும் ஒரு பெற்றேரின் மனை நிலையைத் தான் உள்வாங்க முடிகிறதே தவிர ஒரு குட்டி பூர்ஷ்வா என்பதையல்ல.

மார்க்கிய வாதிகள் வாழ்வை நேசிப்ப வர்கள். வாழ்வின் மதிப்புகள், மகிழ்ச்சிகள், சென்தரியங்கள் என்ற வாழ்வின் கிளைகளை வெட்டி எற்றது விட்டு நிற்கும் மொட்டை மரங்களல்ல.

‘நொருங்கியது என் காதற் படகு வாழ்வும் நானும் பிரிந்தனம்’

என மயகொல்கியைப் பாடவைத்தது எது? தான் எவ்வாறு வாழவேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்புகள் சிதைந்த பொழுதுதான் வாழ்விலிருந்து தான் பிரிந்ததாக உணர்ந்தார்.

எனவே மார்க்கியவாதிகள் எல்லோரையும் தன்னைப்போல் ஒரு காய்ந்த விறகாக மாதவன் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது.

ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள் உருவ வழி பாட்டாளரின் புலம்பல்கள் என்ற விமர்சனத்தில் (?) தியாகு என்பவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார். “தற்போது உலகத்தில் பிறந்து வாழாத ஒரு மனிதனை பிறந்து வாழ்ந்து இறந்ததாக சாதாரண வாசகர்கள் நம்பும் படியாக ஜே. ஜே. குறிப்புகள் என்றேர் நாவல் எழுதியுள்ளார். (யார் இந்த மலையாள எழுத்தாளர் என விசாரணை நடத்தியதாக பலர் என்னிடமே கூறினார். ஜே. ஜே. யை தமிழ் எழுத்தாளராகக் கூறியிருக்க வாழ்.)

யார் இந்த மலையாள எழுத்தாளர் என பலர் ஏமாந்திருந்தால் அது சுந்தர பொழுதும் அதை அடக்கம் செய்ய நல்ல

ராமசாமி என்ற கலைஞரின் எழுத்து வீச்சின் வல்லமையைத் தான் புலப்படுத்துகிறது. இந்தப் பலர் ஏமாந்ததற்காக சுந்தர ராமசாமி யை ஏமாற்றுக் காரராகவும் பிரெரட்சின் ‘அன்னியப்படுத்தல்’ கோட்பாட்டை இவ்வாறு கொச்சையாகவும் பிரயோகித்திருக்க வாகாது. தவிர அந்த மலையாள எழுத்தாளர் உலகில் பிறந்து வாழாத மனிதரென எவ்வாறு கூறலாம்? உலகில் பிறந்து எழுத்து தூலகில் ஈடுபட்டவர்கள் பற்றியெல்லாம் இவர் அறிவாரா? அல்லது பிறந்து வாழ்ப் பர்களெல்லாம் தங்கள் வாழ்வுபற்றி இவரிடம் அறிவிக்கின்றார்களா? என்ன ஆதாரங்களைக் கொண்டு இவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார்? ஜே. ஜே. யை தமிழ் எழுத்தாளராக கூறி மிருக்கலாம் என இவர் எவ்வாறு கூறலாம்? தமிழ் எழுத்தாளர் எனக் கூறியிருந்தால் ஏமாற்றுக்காரர் என்பதிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பாரோ? பாத்திரங்கள் மலையாளி யாகவோ. தமிழராகவோ ஆங்கிலேயராகவோ இருக்கலாம். அது படைப்பாளியின் சுயம்பு. அவர் யார் என்பதுல்ல முக்கியம். அதன் மூலம் என்ன, எவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியம் என்பதை ஒரு நல்ல தேர்ந்த வாசகன் உணர்ந்து கொள்வான். விமர்சனப் பிரம்புடன் வரும் ‘தியாகுவால்’ இதை உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லையா?

..... ஆகாசம் நீல நிறம்

நாய் மட்டும் வாலாட்டாவிட்டால்

நாமதற்கு

ரொட்டித் துண்டு போடுவோமா? என்று கேட்கிறது. இம்மாதிரியே ‘பார்வை’ ‘எந்தத் தீபாவளியில்’ போன்ற (அ) கவிதை களும் உள்ளன. அடிப்படையாகவே இத் தொகுதியின் பலவீனம் இம்மாதிரியாகக் கவிதைகளும், (அ) கவிதைகளும் இணைந்து இருப்பதுதான். கவிஞரின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளும் இப்போதைய கவிதைகளும் ஒன்றுக்க கலந்துள்ளனவோ தெரியாது. அப்படி இருந்தாலும் தொகுதியுலம் இக் கவிஞரின் படைப்புப் பரிஞாமத்தை இனக்காண முடியாமல் உள்ளது.

கட்புலப்படிமங்களை ஆங்காங்கே அழகாகப் பயன்படுத்துகிறார். அந்தவகையில் ‘கொடை’ என்ற கவிதை எனக்குக் ‘கலாப்

இலங்கை வாசகர் ஒருவர் இந் நாவிளை சிறப்பம்சமாக கருதிய பகுதிகளை தொகுத்துவிட்டு ‘இவை யாருக்காக எழுதப்பட்டது? எழுத்தாளரே இவற்றை புரிந்து எழுதினாரா? அல்லது வாசகர்க்குக்கு குனியத்தைக் காட்ட முயன்றாரா? இவற்றிற்கு அடுத்த வியாக்கியானம் எழுதுவது யார்?’ என்றெல்லாம் கேட்கிறார். இவை மட்டுமல்ல அந்நாவலில் நிறைந்துள்ள அர்த்தவிரிவு கொண்ட பகுதிகள் தியாகு. மாதவன் போன்றவர்களுக்கு நான் கூறக் கூடியது இதுதான்: உங்களைப் போன்ற காய்ந்த விறகாக எல்லா தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளையும் நினைக்க வேண்டாம் என்பதுதான்.

நவீன படைப்பிலக்கியத்தில் மார்க்கியத்தின் தாக்கம் என்ற செ. யோகநாதனின் கட்டுரையில் கண்ணதாகச் சூரி வரும் வரும்பொழுது ‘‘காலத்திற்குக் காலம் ஆரூரும் வர்க்கங்களின் அடி வருடி, துதிபாடி அவற்றிற்கெல்லாம் ஆஸ்தான கவிஞராக விளங்கி... ..’’ என்ற வரிகளைப் படிக்கும் போது யோகேந்திரா துரைசவாமி அரசாங்க அதிபராக இருந்தபொழுது இதே செ. யோகநாதன் அவருடன் சேர்ந்திருந்த காலங்கள் நினைவிற்கு வந்தன.

● மு. புஷ்பராஜன் ●

ரியா’வை ஞாபகப்படுத்தினாலும், கலாப்ரியாவில் கட்டுபலப் படிமங்களை அதிகளாவில் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படுகிற செயற்கைத் தனம் இவரிடம் இல்லையென்றே தோன்றுகிறது.

தமிழகத்தின் அண்மைக்காலத் தொகுப்புக்களைப் பார்க்கிறபோது, வெளிப்பாட்டு முறை, சித்திரிப்பு, ஒத்திசைவு போன்ற அம்சங்களில் பெரும்பாலும் நான்காம் பிரிவு, மூன்றும் பிரிவுக் கவிஞர்களிடையே ஒரு வகைமாதிரியான அம்சம் தெரிவதாகவே கருதுகிறேன். ஈழத்தின் நவீன கவிதைப் போக்குத் தமிழகத்தின் நவீன கவிதைப் போக்கிலிருந்து வேறுபடும் முக்கியமான இடம் இதுவென்றும் கருதுகிறேன்.

— சேரன்

பாஸ் போர்ட்

விசா

விமான டிக்கட்டுக்கள்

உடனுக்குடன் பெற்றுக்கொள்ள

ஸ்ரீரங்கன் ரவல்ஸ்

பழைய மார்க்கட்,
யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்து மடல்கள்

பாடசாலை உபகரணங்கள்

சஞ்சிகைகள்

விற்பனையாளர்கள்

நியூ தமிழ்ப்பண்ணை

19, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அலையின் இலக்கியப் பணி

சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்

- ▲ விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்
  - ▲ கட்டடப் பொருட்கள்
  - ▲ இரும்பு - கல்வெள்ளட் பொருட்கள்
  - ▲ P, V, C / G, I, பைப் வகைகள் இணப்புக்கள்
  - ▲ நெல் - அரிசி ஆலீக்கான இயந்திரங்கள்
- உதிரிப்பாகங்கள் அனைத்திற்கும்**

தந்தி : ஸ்ரீராம்
தொலைபேசி : 23711

கல்கி சன்ஸ்
147, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

எமது வாழ்த்துக்கள்

யாழ் நகரில் தரமான செவ உணவகம்

அமுத சுரபி

பஸ்நிலைய முன்பாக
ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அலையை
வாழ்த்துகின்றேம்

நவராஜா இன்ஸரிரியூற்

சித்தன் கேலி

G. C. E. A / L } விஞ்ஞானம், கலை

G. C. E. O / L } வர்த்தகம்

வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன.

அசுமாவி சமூக, இலக்கிய வட்டம்

மானுடத்தின் பரிணமத்திற்கான பங்களிப்பில்
இன்றைய இதயங்கள் அறிவோடு திறக்கப்படுகின்றன

தொடர்புகள்:

I. N. S.
110/10, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

என்றும் உங்கள் அபிமானத்திற்குரிய
தரமான
சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்
குளிர் பானங்கட்டும்
யாழ்நகரில்
தமக்கென ஓர் சிறப்பான இடத்தைப்
பெற்றிருப்பவர்கள்

சிவாஸ் ரீ அன் கூல் பார்

18, Bus Stand,

Jaffna.

அலைக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

யாழ் மாவட்டத்தின்

தலசிறந்த

உயர்கல்வி நிறுவனம்

ஐ. என். ரஸ்.

வெளிவாரிப் பட்டப் படிப்புகளுக்கு
என்றும் உங்கள் நினைவில்

I. N. S.

101/10 Stanley Road
JAFFNA.

யாழ்ப்பாணம் புனித வளன் குத்தோலிக்க அச்சக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டு ‘அலை’ இலக்கிய வட்டத்தினரால் (48, சுய உதவி வீடுமைப்புத்திட்டம், குருநகர், யாழ்ப்பாணம்) 30-10-83ல் வெளியிடப்பட்டது. இணையாசிரியர்: மு. புத்தராஜன், அ. யேசுராசா.